

Canada

Utgivelses hvarje kväll Onsdag i Winnipeg, Man.

K. FLEMING, Redaktör och Udgivare.

"CANADA", den enda skandinaviska Veckotidningen i vestra Canada...

Prenumerationspriset är: Helt År (\$ i förskott) \$1.00 Halvt År 60

Prenumerationsmedel invändas så vid i registerat brev, som Post-Office Express Money Order eller Postal Note.

Korrespondens och nyheter, så väl som artiklar och uppsatser som beröra dagens frågor eller våra landsmäns särskilda förhållanden...

Bokhandel i förening med tryckeriet. Rikhaltig svensk och norsk o. dansk litteratur, ordböcker och läroböcker i engelska språket.

CANADA, 259 Fountain st., Winnipeg, Man.

Som förutsett var, allopte registreringen af röstlängden till allmän missbillighet. Undantagades i staderna, var registreringen mycket ringa, så att provinsregeringens plan att behålla sina röstlängder "pluggade" i så fall lyckades.

Regeringens självsvaldiga betenden har väckt en storm af övverja eller hela provinsen, och regeringen kommer att bli mycket sårast.

I GEVÄR-R-R

Ett af de konsekventaste uttalanden vi ännu hört från det konservativa hållet yttrades af den kände storprästaren advokaten Bennet från Calgary.

Hvad de behöfva är ett återupplivande af den gamla vikingsandan. Den var bra nog rå, det må vara, men den var full af lif och rörelse och därför storartad.

Dr. Carmichaels ord torde mycket visnare kunna togas som nitare af stämningen i Territorierna.

Barnet hade större andledning att falla i geväret för än skolparagraferna, nämligen den, som bestyrker C.P.R. landens fritttagning från beskattning.

SVENSKA KVINNOR.

(Några omdömen af en amerikansk författare.) Man har bedt mig att öfentligt göra något om mina allmänna intryck af den svenska kvinnan.

De äro många och mångskiftande, och skulle jag tala om något, ville jag tala om alla. Något som bland annat slår mig är den sig alltid lika vänlighet som af både män och kvinnor i Sverige visas den främmande i deras land.

"Vet ni, det påminner mig om en domstolsdom, jag en gång såg, om en kvinna stod inför rätta och det gällde lifvet. Advokaterna hade slutat sina anföranden och domaren hade gjort sin resumé.

"Det är nog lätt att få", svarade jag, "försök blott ett dusen gånger en dag som i dag att öppna ert fönster, luta ert vackra huvud bakåt och sträck ut båda armarna liksom ni ville omfamna hela världen."

En ung svensk flicka sade en gång till mig: "Hvad ni är lyckligt!" Jag önskar jag hade eder natur.

"Det är nog lätt att få", svarade jag, "försök blott ett dusen gånger en dag som i dag att öppna ert fönster, luta ert vackra huvud bakåt och sträck ut båda armarna liksom ni ville omfamna hela världen."

Svenskarna ha utan tvivel en god portion sentiment, de äro länkänsliga, men de sakna amerikansernas humor. De äro påsmamt många om sitt uppträdande och bysa fullkomlig försäkradelse för hvad annat folk möjligen kunde komma att tänka eller säga om dem.

Hvad de behöfva är ett återupplivande af den gamla vikingsandan. Den var bra nog rå, det må vara, men den var full af lif och rörelse och därför storartad.

bland de kvinnor jag träffat. En dem berättade mig att hennes man ännu aldrig under deras äktenskap hade sagt: "du ser bra ut i afton", eller "jag tycker om dig i den där klädningen".

Jag kommer ihåg i liten mitt episod från ett amerikanskt äkta pars hemlif; de hade varit gifta i trettio år. En afton, då jag var där, kom mannen hem och hälsade på sin lilla hvithåriga hustru med en hjärtlig kyss samt gav henne några roser, som han köpt af henne.

Och jag får ej glömma, ännu en sak — de svenska kvinnornas vackra, mjuka röst, så angenäm att lyssna till. Men ändå tror jag, kan den som lyssnar riktigt nog höra en ton af melankoli i stämman. Måhända är det en underström af längtan att uttrycka hvad de känna och tänka, men ej våga — eller ej kunna uttrycka? Hvem vet?

Velma Swanston Howard.

SOMNAD Allt slags klädesömnad emottas. Sigrid Holmsen, 380 TORONTO STREET.

PATENTS PROMPTLY SECURED We make the business of Manufacturers, Patents and others who desire the advantage of having their Patent business transacted by Experts.

TILLKÄNNAGIVANDE. DE som hafva för afsikt att införa lefvande kreatur i östra uppträdande följande förordningar med afseende på Karantän af djur, auktoriserade genom order i Council, den 30 Mars 1904.

Marriage License hos J E Forslund. DET ÄR FARLIGT ATT HA DÄLIGA NJUKAR. Experimentera icke med billiga, arliga patentmediciner.

FERROZONE. Tusentals behålla sig vid fullkomlig hälsa och fria från njuråkommor genom Ferrozone.

J. G. RUTHERFORD, Veterinary Director-General, Department of Agriculture, Ottawa, den 27 Mars 1905.

SEALED TENDERS, addressed to the Postmaster General, will be received at Ottawa until Noon, on Friday, the 7th July 1905, for the conveyance of His Majesty's Mails, on a proposed Contract for four years, three times per week each way, between Queens Valley and Winnipeg.

lektyr

- till salu Canadas kontor, 259 Fountain street. "Irma", af Jenny Bru 0.50 Bilder och Vrångbilder, 2 d. 0.60 Bland munkar och nunnor "Sagor" af Albr. Segerstedt 0.25 Räddande engel och drotning, M. S. Schwartz 0.25 Høkstegen 0.25 Rittebarnet från Smolensk Guds vägar 0.25 Svenska sånger af Sv. Stahl inbunden 0.50 100 Timer i Engelsk, Norsk- engelsk, inbunden 0.75 akordböcker på Svenska och norska från 25 till 75 cts. Svenska sångboken, en samling populära sånger 0.50

The Excelsior Life Insurance

För våra populära och resonabla Liförsäkringspolicer hävanden eller till underöknad för vilkor eller Pengar utlänas på Farm- och Stadsbondom mot låg ränta, där lif försäkringspolicy finnes. A. HALLONQVIST. Special Agent, Ellen 295 St.

LÄKBESÖRJARE

J. Thomson & Co. 501 MAIN STREET Midt emot City Hall. Telefon 1

A. S. BARDAL Begravnings Byrå Begravnings utföras färdigt och till moderat pris. Hyrkuskverk, 12 kl. droskor. Telefon 306. Adr. cor. ROSS & NINA

Logen No 10 Framtindens Hopp af I. O. G. T. möte andra och fjärde torsdagen i hvar månåd, kl. half nio e. m., å Fairbanks Hall, hörnet af Main st. och Selkirk ave. ALF. EGNELL, L. D. 354 Ross str.

D. I. G. Hamilton Läse LOUISE BRIDGE. Winnipeg Phone 3042.

Marriage License hos J E Forslund. DET ÄR FARLIGT ATT HA DÄLIGA NJUKAR. Experimentera icke med billiga, arliga patentmediciner. Skaffa Er en osvikliga, säkra boten FERROZONE.

Farmland i Canada Ni kan få 320 acres för 350 pr acre. Nära järnvägsstation. Skrif eller besök oss snart för upplysningar. Byggnadslotter i alla delar af staden. JOHN A. OLSON, 598 Main str. Room 3 Winnipeg.

60 YEARS' EXPERIENCE PATENTS TRADE MARKS DESIGNS COPYRIGHTS &c. Munroe & Co. 28 Broad Street, New York

Ko penhams Snus — i parti och mini. — Finaste urval af alla slag. "Vokvärv ERZINGERS BUTIK, McIntyre Block.

Dominion Bank Capital \$2,000,000. Reserve \$2,000,000. Spränks Afdelning med högsta ränta. Svenska, norska och danska penningar värlas. Afdelningskontor: Hörnet af Main och McDermot str. North End Branch. Main str., invid C. P. R. stationen.

Skandia Hotel 307 PATRICK STR., 8 block vester om Caled office. är rätta platsen att stanna under ert vistelse i Winnipeg. Ny och modern inredning. Moderata priser. Telefon 2384. M. A. MEYER.

The Market Hotel Midt emot City Market. 145 Princess street. Pris: 1.50 per dag P. O'CONNEL, Prop.

V. E. D. Tamarac, Gran, Pine, Ek och Björk, Pople, bästa slag till lagsta möjliga priser. O. SIMONSON 116 CHARLEY STREET Telefon 2552.

Educate Business Vi utbildar till affärsfärdighet, undervisa i det s. k. Budget- Viemets BOKHALLERI, samt all en HANDELSKOLA horar- ämnen. Skrif efter, eller besök för vidare upplysningar. Af tonskol för dem som önska lära sig engelska språket. G. W. DONALD, Sekreterare.

BELL PIANON ORGLER de bästa af alla. WINNIPEG Hüfrud-Agent: PIANO & ORGAN CO. Manitoba Hall, 295 Portage Ave

NORTHERN PACIFIC 11000 1448 \$40 med "stop-over" via ST PAUL och CHICAGO samt öfriga platser i östra Canada såväl som västerut. Läga taxor till GAMLA LANDET Och privilegium af förlängning samt öfriga platser i östra Canada vid bestämmelseorten, om en liten extra betalning erlägges. Tio dagar, då Ni reser af ett håll — 15 dagar fram och tillbaka. Northern Pacific är den enda banna, som går ut från Winnipeg och har Pullmans sofvagnar. DAGLIGEN — 1.45 E. M.

60 YEARS' EXPERIENCE PATENTS TRADE MARKS DESIGNS COPYRIGHTS &c. Munroe & Co. 28 Broad Street, New York

Ko penhams Snus — i parti och mini. — Finaste urval af alla slag. "Vokvärv ERZINGERS BUTIK, McIntyre Block.

Byggnads virke

FÖNSTE R. DÖRRAR. FÖNSTERRAMAR. Dörr-Fanel af Ek en specialite Vi tillverka kulör för sterglas. Glas för kyrkor, etc. MÅLAREFÄRGER, G-LAS och BORSTAR. Besök oss på 1017 no. våra priser.

The Winnipeg Paint & Glass Co., Ltd. Phone 1781 Notre Dame east

Atlantic Steamship Agency BILJETTER till och från Skandinavien och Finland, med alla Atlantiska linier. Om ni ämnar sända efter anhöriga eller vänner, skrif till oss efter biljettpreis. Biljetter från alla skandinaviska hamnar till lägsta priser. Nuvarande biljettpreis från Skandinavien \$30.00, från Liverpool \$2.00. Hänvärd eller till W. J. P. Cumming General Steamship Agent, C. P. R. Office, WINNIPEG, MAN.

HUSMODRRI FÖRSÖK SKANDIA BAGERIS UTMÄRKTA bröd-sorter. KNÄCKEBRÖD SVENSKA LIMPOR SKORPOR SMÅBRÖD SÖDTELJE KRUNGLOR SPISBRÖD. Till salu hos våra handlande. Handlande i landsorten bedes till skriva oss priser på spisbröd.

Scandia Bakery Co., 1053 Main St

Sommaren nalkas och törsten ökas. Kom ihåg, att vi tillvarak MINERAL-VATTEN - OCH - LASKEDRYCKER som i fråga om kvalitet ej kunna öfverträffa af andra fabrikat. "GOLDEN KEY BRAND" är vårt E. L. DREWRY. - Bryggeri,

Canada Permanant Western Canada MORTGAGE CORPORATION. Hüfrudkontor: Toronto. Afdelningskontor: Winnipeg. Penninard utlänas på fastighet eller land mot lägsta gillande ränt

BLEKA QVINNOR LIDANDE MÖDRAR SJUKLIGA FLICKOR kunne finna hälsa och styrka DR. PETER'S KURIKO. Den är genom sina milda, men kraftgivande egenskaper särskild lämpad för kvinnans fina och ömtåliga organism. Den botar hüfrudsvär, återställer förtärad lefnadslust, stärker och bygger upp kroppssystemet. Kuriko kan erhållas af speciella agenter eller från tillverkaren, DR. PETER FAHRNEY, CHICAGO, ILLINOIS.

FRIA HEM i vestra CANADA. äro ännu tillgängliga i många delar af provinsen Manitoba, såväl som i de angränsande distrikten af Assiniboia och Saskatchewan samt i Alberta. Ekskursionstarifer för nybyggare till Västra Canada erhållas på a a platser i Förenta. Staterna tillsammans med alla upplysningar eller huru man skall tillförsäkra sig en FRI FARM i det stora hvetelingsbältet, om anhållas därom insändes till Superintendent of Immigration, Ottawa, Canada. Skrif till hvilken som helst af reingens agenter i Förenta Serna eller Superintendent of Immigration OTTAWA, CANADA. Commissioner of Immigration WINNIPEG, MAN., CANADA. I. O. Swanson, 315 Jackson street, St. Paul, Minn.

Sverige Nyheter.

STOCKHOLM. Sedan någon tid ha mellan prins Carl och juveleraren Chr. Hamners storbarn pågått underhandlingen om köp af den bekanta Bystromska villan på Djurgården. Underhandlingarna ha nu kommit derhan, att man enats om pris och öfriga vilkor, hvadan affären torde komma till stånd inom den närmaste framtiden.

Priset uppgifves vara 100,000 kr. Villans värderingsvärde är 80,000 kronor.

Om prinsens afsigt med ifrågasatta fastighetsförvärf har ännu intet dunst ut. Visserligen blir ju den hertiglilla familjen snart nödgad lemna sin nuvarande bostad i Arfurstenspalats, men med tanke härpå har ju prinsens resan för en längre tid sedan förskräkt sig om våning i nr 1 Drottninggatan. Och man har heller icke hört att han tänker afhända sig Parkudden.

Riksdagens afslutning beräknas kunna ega rum omkring den 22 maj.

Enligt ett i huvudstaden cirkulerande rykte skulle en urtima riksdag i höst komma att sammankallas.

Det har gissats på, att denna urtima riksdag skulle gälla unionsfrågan, enar den pågående riksdagen icke binner att afvikta stortingsbeslut.

På den Sophia Albertinastiftelsen tillhöriga stalltomten på Blasieholmen kommer under närmaste år att uppföras en palatsslik nybyggnad, hvilken enl. ett med Grand Hotell i dagarne träffadt aftal för de första 36 åren ställes till hotellets förlagande.

Biskop v. Schéle rådade den 8 Maj vid 5-tiden ut för olyckan att, då han skulle stiga på spårvagnen vid Norrbro, halka, hvarvid han ådrog sig en del kontusioner, så pass allvarliga, att han under ett par tre dagar icke kunde beivsta riksdagens sammantiden.

En person, som heter Daniel Elias Rasmus Andreasen Store Rovde har hos öfverståthållaren ombett anhållt till få ett annat namn. Vi må hoppas att hans ansökan bifalles.

Då generalen frih. Karlbjerg hoppade af en spårvagn, påkördes han af en åkaredräska, som sökte komma förbi spårvagnen. Generalen kastades omkull. Håsten snafvade och föll på knä med ena benet på generalens rygg. Generalen undslapp med ett mindre sår i pannan och alldes för stormå kläder. Han återvände hem i samma droska, som förorsakade olyckan, och befann sig vid hemkomsten väl.

Vår celebre målare Nils Forsberg, som nu definitivt öfverflyttat till Sverige, der han i Helsingborg upplagat sin atelier, har nys vid ett besök här personligen öfverlemnade en tavla, hvilken han på beställning af grossh. P. Em. Litzner utformt för att införlifva med den samling af svenska konstnärers arbeten, som hr. L. har för afsigt att skänka till nya riksdagshusets smyckande. Därför följde några förtäfliga typer i 1600-talets svenska dragt och är särdeles lyckad. Den erinrar starkt om ett af de bästa partierna på hr Forsbergs bekant målning "Gustaf Adolfs vid Litzner."

Blekinge Län. Sedan det kommit till Karlshams dretselkamrars kämedom, att kamrer Collén, för att tillhandagå amanuensén E. Leissner vid dennes förti emännada anmälan hos justitiebudsutredningen om magistraten ersättes, utan behyrdigande imnat en del skriftliga uppgifter ut utdrag ur stadens räkenskaper beslöt kamraren enhälligt, "att uttalande af sitt skarpa tillande af hvad Collén sålunda icke komma sig till last, tilldelad honom en varning och tillika förlagt honom att utgå för försäkrings uttryckliga medgifvande åt de i nämnda personerna nämnda uppgifter ur "kamraren Bliingar."

Göteborgs Län. Hos k. m. t. heden Carl Johan Broman i Thattan anförd bevärd. Derofv, sedan klaganden i egen skrift förmyndare för arbetaren K. Hallqvists och hans afidna Armina Kristina Hallqvist dottern Karoline Armina, född 28 Mars 1900, hos k. m. t. bef. Ellsbergs län anhållit att skiljagman för klagandena

benämla myndling måtte godkänna namnet Broman, samt kungördes om berättiga ansökning på skiljagd sätt egt rum utan att någon inom föreskrifven tid gjort indväning mot ansökningen, k. befäddes afslagt ansökningen, enär skiljag man icke blifvit anförd för den ifrågasatta förändringen af onynda Karolina Armina Hallqvists slägtman, hvilket vore af mera egenartad beskaffenhet.

Klaganden sökte ändring, dervid klaganden upplyste Frida Charlotta Broman, enligt skriftlig öfverenskommelse med Karolina Armina Hallqvists fader, såsom eget barn upptagit Karolina Armina Hallqvist, som vore systers.

Enär skiljag man till den ifrågasatta namnförändringen nummer dag greps kvinnan på Dampeh udden i Skotland, där hon låg och sof i bäden. Hon fördes till nämndeman Fr. Roselius i Grenå och bevakades till följande morgon. Då sattes hon ombord på en ångare för att införas till Upsala. Under färden mot staden utverkade hon sig tillåtelse att besöka bekämlingsstämningen i ångaren. Emellertid öppnade hon härd det rätt stora fönstret samt hoppade i vattnet för att rymma. Ångaren slog genast back, men kvinnan hade gått till botten och syntes icke mer. Fanlig var en förelägen och farlig inbrottstift, flera gånger straffad.

Enär fruhållningsskolas plantor till Marstrand anlände på ingetor, som för stadens räkning skall utplanteras 20,000 stycken gran- och furuplantor dels på Marstrand och dels på Koon.

Hallands län. En olycksdiger plats måste jernvägssträckningen vid det strax norr om Kungsbacka liggande "Sjögensberg" vara. På en tid af mindre än 3 år har nämligen icke färre än 4 personer der blifvit öfverkölda. Tre af dessa ha ögonblickligen dödats, och den fjerdje afklippets benen vid knäna.

Jernvägssträckningen går här fullständigt rak, hvadan det torde betecknas såsom en egenhet att just i denna plats olycksfallen äro så talrika.

Andra styrmannen på ångaren "Wegga", den af japanerna kapade ångaren från Limhamn, Earl Larsson, har nu återkommit till sitt hem i Falkenberg.

Kopparbergs län. Jern- och metallarbetarne vid vagn- och maskinfabriksaktiebolaget i Falun, omkring 300, hafva i en till bolagets styrelse inlemnad skriftligt förklarad, att de ämna nedlägga arbetet, om ej deras fördrån på höjd minimifolk m. beviljas eller underhandlingar uppåtgåss, som ha utsigt att leda till nöjaktigt ordnande af frågan.

Kristianstads län. Från Åhus tel. d. 7 Maj: Då Malmöångaren "Gumhild" i går var på utgående härifrån, hade den på väg medtagit en lotsbåt, i hvilken lotsen Vikstrand och lotsarlärngen Karlberg befunno sig. Då ångaren kommit ut på sjön voro lotsbåten och dess besättning försvunna.

Från en annan ångare, som nägot senare utgick från hamnen, observerade man en kantråd båt, på hvars köl två personer befunno sig. Vid den utsända räddningsbåten framkommit till olycksplatsen hade emellertid Karlberg sjunkit och hos Vikstrand hade, trots alla upplifningsförsök, lifvet flytt. Båda efterlemnade hustrur samt den ena ett barn.

En sorglig olycks handling inträffade den 2 Maj i S. Varalof, då 17-åriga ynglingen John Nilsson derstädes af vida råkade skjuta sin 8-åriga syster Marna Ingeborg med ett salongsgevär.

John hade varit ute och skjutit, och då han var på återväg hem, fick han i förstret se sin lilla syster. På lek vinkade han då åt henne med geväret, hvad det icke i detsamma handlingvis kvarglömligt skott olyckligtvis brann af på fyra meters afstand från förstret och träffade system i pannan vid högra ögat med påföljt att hon genast afsvimmade.

Broderns försvillan kan man lätt tänka sig. Han hmedel emellertid genast en närboende slägtning, som omedelbart försolde den lilla till lasarettet i Engelholm, der hon den 4 Maj utan att återfärd medvetandet afled. Kulan hade ej kunnat uttagas.

Fadern, landbrukaren Nils Persson, afhände sig härom året under sinnesförvirring lifvet, och

begifvit sig uti Mälaren. Det inrapporterades också snart, att kvinnan och båten varit synligt vid Flåskjan, där hon haft eld tänd. Då man sedan kom dit var hon emellertid försvunnen. Den 5 inkom anmälan till vederbörande kronolänsman, att under natten inbrottsstöld begåtts på fem a sex olika ställen i Dalby och Väster Åker. Kläder, verktyg, nycklar, en kopparslaska och en höna hade tillgreppits. På eftermiddagen meddelades, att kvinnan åter varit synlig på holmar utanför Sjöö, där hon på en af holmarna stekt honan i en kopparslaska. Det var således tydligt, att kvinnan hade föröfvat de ofvanomnämnda stölderna. Hon var icke heller tillräckligt klädd sjukhusets kläder. På aftonen samma dag greps kvinnan på Dampeh udden i Skotland, där hon låg och sof i bäden. Hon fördes till nämndeman Fr. Roselius i Grenå och bevakades till följande morgon.

Modern är äfvenledes död. Makarna hade flera barn, af hvilka John är den äldste sonen. Han har emellertid äldre systrar, som förestå syskonens hushåll.

Kronobergs län. A egorna till Svaneholm i Trädan i Vestbo-As finns ett i jorden liggande berg, som börjat ådraga sig uppmärksamhet. Sedan ett par ingenjörer från Ostbo härad låtit verkställa sprängning i berget, lär man tro sig vara på det klara med, att i detsamma finnes svafvelkis, ja, man anser det ej vara omöjligt, att lager af malmer till några metaller finnas, såsom till nickel eller silver.

Nämnda ingenjörer, som komma att söka inmutning af ett visst område, hafva med hemmansegaren Josef Johannesson, i hvars egor huvudsakliga delen af berget ligger, uppgjort vilkorligt köp af hemmanet.

Flera arbetare ha under de senaste dagarne sysslat med sprängning i berget. Det skall blifva intressant att se, till hvilket resultat blifvande undersökningar komma att leda.

Malmöhus län. Kyrkoherde i Borlunda och Skeddinge R. Hallberg har afledit. Han var född 1823.

Den 7 Maj efter kl. 6 i. m. utbröt eld i den nya kreosotfabriken i Perstorp i Helsingborgstrakten. Byggnaden var af sten under plåttak, men allt brännbart, såsom taksten och lagret, stod inom kort i ljusan låga och var inom en timme nedbrunnet. Inventarierna blefvo skadade. Fabriken var alldes ny — den bygdes i fjol — och eges af ingenjören Wilhelm Wendt, likaledes egare af den alldes upptill liggande Skånska åttifabrikerna. En lyckva var, att vinden, som var östlig, ej låg mot denna senare fabriks, ty i så fall hade denna varit starkt hotad. Det brunnna varit taget anlände härom dagen från Arboga till Årebo en tjänstflicka, som hade en biljet till Göteborg, hvilken blifvit en half dag för gammal utgått jernvägnas otdensidiga beräkningssätt. Flickan fick afståga i Örebro och hade då högst 2 kr. i sin portmonnä, alltså för litet för jernvägaresnans till västkusten. Lyckligtvis fanns hjälpsamt folk på Örebro station, der i hast ett tjugotal kr. insamlades till den blottstald flickan, som således fick sina resekylmer stillade.

Örebro län. Med norra snälltåg anlände härom dagen från Arboga till Årebo en tjänstflicka, som hade en biljet till Göteborg, hvilken blifvit en half dag för gammal utgått jernvägnas otdensidiga beräkningssätt. Flickan fick afståga i Örebro och hade då högst 2 kr. i sin portmonnä, alltså för litet för jernvägaresnans till västkusten. Lyckligtvis fanns hjälpsamt folk på Örebro station, der i hast ett tjugotal kr. insamlades till den blottstald flickan, som således fick sina resekylmer stillade.

Finland. Rektorsval egle härom dagen rum vid Helsingfors universitet. Derved erholl professor Rabbe A. Wrede de flesta eller 30 röster. Prof. Wrede, som erhöll sina kollegers nästan enhälliga förtroende, anses säker om att bli utsedd af kanslar. Med anledning häraf yttrar Helsingfors Post: Med djup tillfredsställelse skall detta val förvisso helsas icke alltnast inom universitetet och detsamma närliggande kretsar, utan äfven bland medborgare öfverhufvud i vårt land. Slutligen vilja vi fästa uppmärksamheten vid den betydande och värdefulla opinionsyttring som universitetets lärare afgifvit genom valet af denne, nyss ur landsflykten återvände man, till denna inflytelserika förtroende-post.

Till guvernör i Nylands län har utnämns generaldirektören i tullstyrelsen N. Borgenström och till guvernör i Viborgs län generalmajoren N. von Rechenberg. Detta är af särdeles märklig art. De båda ryska guvernörer, som nu helt öfvantadt blifvit replacerade af finnar, Kaigardoff och Mjäsöjodoff, ha genom en exempelös vanstyrelse och grofta olagligheter gjort sig mycket hatade. Deras utnämning var för resten i sig själf en olaglighet, då de ej voro finska medborgare. Landtågerna nädde dem under sina sista dagar skäppan sig genom en utredning om deras olagliga åtgärder och den fullkomliga anarkien i deras län. Mjäsöjodoff har ock, som läsaren minnes, råkat ut för ett attentat och ligger ännu sjuk med några kulor i kroppen.

Man torde af de nya utnämningarna få sluta till att det är högsta vederbörandes allvariga afsigt att så småningom godtgöra de värsta af Bobrikoffska regimens försyndelser.

Upsala län. En afdelning af musikkåren vid Uplands infanteriregemente underhåller hvarje middag medmusik i mathallen vid Pojaksbacken utanför Upsala. Beväringsskrytarna halsa naturligtvis med nöje och tacksamhet denna anordning.

Från Upsala meddelas den 11 Maj: Det har blifvit bestämt, att Upsala får behålla sin teater, i det dess nuvarande egare afslagit det från svenska frälsningsarmén gjorda anbudet om inköp af fastigheten och beslutit att t. v. själf behålla teatern.

Vermlands län. Ransäkning hölls den 6 Maj rörande mordbranden vid Eldaregatan i Kristinehamn natten till den 30 April. Byggmästare O. Lindahl och hans tjänsteflicka Edla Jansson, hvilka häktats som skäligen misstänkta för att ha anlagt branden, bedyrade med bestämdhet sin oskuld. Fem vittnen hördes. Lindahl försattes på fri fot, under det att Jansson såsom saknande fast hemvist, fick kvarblifva till den 15 Maj, till hvilken dag målet på begäran af åklagaren uppsköt.

102 år fyllde Daniel Persson i Gunnarsbol. By socken, den 6 Maj. Han är ännu, trots den höga åldern, vid normalt förstånd samt förnär att vara uppe största delen af dagen.

Vesterbottens län. Spjofarten på Holmsund från Umeå blev den 10 Maj öppnad, sedan lotsångaren "Luleå" passerat isbandet.

Vesternorrlands län. Majdemstrationerna i Sundsvall den 7 Maj räknade omkring 1,500 deltagare. Efter ett tal af landsorganisationens ordförande H. Lindquist antogs socialdemokratiska partiets första Maj-resolutions.

Länsstyrelsen i Sundsvall har förordnat om åtal mot polisuppsyningsmannen Fabian Pershell för hvad han låtit komma sig till last vid polisförhöret med för öfvervaldet vid Sjövik häktade.

Vestmanlands län. Beväringsmannen Fernquist å tredje kompaniet på Salbolund har vägrat att fullgöra sin värfplikt. Fast arbetet som militärbetjänt, har han ej kunnat förmås åtaga uniform, hvarför han ådömts disciplinstraff, d. v. s. arrest. Fernqvist, som är från V. Färnebo, nekar göra kristensten af samvetsskal.

Finland. Rektorsval egle härom dagen rum vid Helsingfors universitet. Derved erholl professor Rabbe A. Wrede de flesta eller 30 röster. Prof. Wrede, som erhöll sina kollegers nästan enhälliga förtroende, anses säker om att bli utsedd af kanslar. Med anledning häraf yttrar Helsingfors Post: Med djup tillfredsställelse skall detta val förvisso helsas icke alltnast inom universitetet och detsamma närliggande kretsar, utan äfven bland medborgare öfverhufvud i vårt land. Slutligen vilja vi fästa uppmärksamheten vid den betydande och värdefulla opinionsyttring som universitetets lärare afgifvit genom valet af denne, nyss ur landsflykten återvände man, till denna inflytelserika förtroende-post.

Till guvernör i Nylands län har utnämns generaldirektören i tullstyrelsen N. Borgenström och till guvernör i Viborgs län generalmajoren N. von Rechenberg. Detta är af särdeles märklig art. De båda ryska guvernörer, som nu helt öfvantadt blifvit replacerade af finnar, Kaigardoff och Mjäsöjodoff, ha genom en exempelös vanstyrelse och grofta olagligheter gjort sig mycket hatade. Deras utnämning var för resten i sig själf en olaglighet, då de ej voro finska medborgare. Landtågerna nädde dem under sina sista dagar skäppan sig genom en utredning om deras olagliga åtgärder och den fullkomliga anarkien i deras län. Mjäsöjodoff har ock, som läsaren minnes, råkat ut för ett attentat och ligger ännu sjuk med några kulor i kroppen.

Man torde af de nya utnämningarna få sluta till att det är högsta vederbörandes allvariga afsigt att så småningom godtgöra de värsta af Bobrikoffska regimens försyndelser.

Upsala län. En afdelning af musikkåren vid Uplands infanteriregemente underhåller hvarje middag medmusik i mathallen vid Pojaksbacken utanför Upsala. Beväringsskrytarna halsa naturligtvis med nöje och tacksamhet denna anordning.

Från Upsala meddelas den 11 Maj: Det har blifvit bestämt, att Upsala får behålla sin teater, i det dess nuvarande egare afslagit det från svenska frälsningsarmén gjorda anbudet om inköp af fastigheten och beslutit att t. v. själf behålla teatern.

Vermlands län. Ransäkning hölls den 6 Maj rörande mordbranden vid Eldaregatan i Kristinehamn natten till den 30 April. Byggmästare O. Lindahl och hans tjänsteflicka Edla Jansson, hvilka häktats som skäligen misstänkta för att ha anlagt branden, bedyrade med bestämdhet sin oskuld. Fem vittnen hördes. Lindahl försattes på fri fot, under det att Jansson såsom saknande fast hemvist, fick kvarblifva till den 15 Maj, till hvilken dag målet på begäran af åklagaren uppsköt.

102 år fyllde Daniel Persson i Gunnarsbol. By socken, den 6 Maj. Han är ännu, trots den höga åldern, vid normalt förstånd samt förnär att vara uppe största delen af dagen.

Vesterbottens län. Spjofarten på Holmsund från Umeå blev den 10 Maj öppnad, sedan lotsångaren "Luleå" passerat isbandet.

Vesternorrlands län. Majdemstrationerna i Sundsvall den 7 Maj räknade omkring 1,500 deltagare. Efter ett tal af landsorganisationens ordförande H. Lindquist antogs socialdemokratiska partiets första Maj-resolutions.

Länsstyrelsen i Sundsvall har förordnat om åtal mot polisuppsyningsmannen Fabian Pershell för hvad han låtit komma sig till last vid polisförhöret med för öfvervaldet vid Sjövik häktade.

Vestmanlands län. Beväringsmannen Fernquist å tredje kompaniet på Salbolund har vägrat att fullgöra sin värfplikt. Fast arbetet som militärbetjänt, har han ej kunnat förmås åtaga uniform, hvarför han ådömts disciplinstraff, d. v. s. arrest. Fernqvist, som är från V. Färnebo, nekar göra kristensten af samvetsskal.

Finland. Rektorsval egle härom dagen rum vid Helsingfors universitet. Derved erholl professor Rabbe A. Wrede de flesta eller 30 röster. Prof. Wrede, som erhöll sina kollegers nästan enhälliga förtroende, anses säker om att bli utsedd af kanslar. Med anledning häraf yttrar Helsingfors Post: Med djup tillfredsställelse skall detta val förvisso helsas icke alltnast inom universitetet och detsamma närliggande kretsar, utan äfven bland medborgare öfverhufvud i vårt land. Slutligen vilja vi fästa uppmärksamheten vid den betydande och värdefulla opinionsyttring som universitetets lärare afgifvit genom valet af denne, nyss ur landsflykten återvände man, till denna inflytelserika förtroende-post.

Till guvernör i Nylands län har utnämns generaldirektören i tullstyrelsen N. Borgenström och till guvernör i Viborgs län generalmajoren N. von Rechenberg. Detta är af särdeles märklig art. De båda ryska guvernörer, som nu helt öfvantadt blifvit replacerade af finnar, Kaigardoff och Mjäsöjodoff, ha genom en exempelös vanstyrelse och grofta olagligheter gjort sig mycket hatade. Deras utnämning var för resten i sig själf en olaglighet, då de ej voro finska medborgare. Landtågerna nädde dem under sina sista dagar skäppan sig genom en utredning om deras olagliga åtgärder och den fullkomliga anarkien i deras län. Mjäsöjodoff har ock, som läsaren minnes, råkat ut för ett attentat och ligger ännu sjuk med några kulor i kroppen.

Man torde af de nya utnämningarna få sluta till att det är högsta vederbörandes allvariga afsigt att så småningom godtgöra de värsta af Bobrikoffska regimens försyndelser.

Upsala län. En afdelning af musikkåren vid Uplands infanteriregemente underhåller hvarje middag medmusik i mathallen vid Pojaksbacken utanför Upsala. Beväringsskrytarna halsa naturligtvis med nöje och tacksamhet denna anordning.

Från Upsala meddelas den 11 Maj: Det har blifvit bestämt, att Upsala får behålla sin teater, i det dess nuvarande egare afslagit det från svenska frälsningsarmén gjorda anbudet om inköp af fastigheten och beslutit att t. v. själf behålla teatern.

Nyt fra Norge.

Udrajet Bragge. I Årendal har d. 12. Mai omkring 30 Meter af den nye Bragge raft ud, og iberligere 30 Meter et bekkedigt.

Legat til Sande. Gaardbrug Claus Jøsten Berg, som for nogle Uger siden afgit ved Løden i Sande, har ved Testamentet bejmet, at endel af hans Formue skal danne et Legat for fremgørende Indboerere af Bygden. Legatet antages ifølge "Sufferud Nod" at komme til at udgjøre 15,000 Kroner.

Solebeleidningerne. I Buitrens Løb er der ved Kristiania Golfkole leveret 916,400 Portioner Nod gratis og 62,718 for Betaling. Ifjor til komte Tid: 953, 433 og 91,507. Havregrønsgrøden med ufilet Nefl vinder Bifald, dog har der efter dens Indførelse været færre Betalende end før.

Arbeidsmarkedet i Kristiania. I April maasom gennemsnitligt for Rand 448 Tilfælde af Arbeidsledighed paa hvert 100 ledige Pladse med 327 i April ifjor. For Kvinders Ledfommende anmeldtes 925 Tilfælde af Arbeidsledighed med 1004 i April ifjor. 787 ledige Pladse blev befat.

Korff Kunst i Danmark. Koleren Beretningsfor har for nogle Dage siden i Hjøsbønnen paa Sjælland. Det blev ved denne Tidlighed bejmet, at en stor repræsentativ Udstilling af norsk Kunst, der i lang Tid har været dannet, skal afholdes der i Aften 1906. Udstillingen vil blive arrangeret af Kunstforeningen.

10 Millioner Planter. Af de indkomne Beretninger sees, at der i Aaret 1904 er udplantet af Sofvelfabrikerne ialt vel 7 Millioner Planter; herof falder paa Bergens Sofvelfabrik 3 Millioner og paa Stavanger Amt 1 Million. Af Staten er udplantet omkring 10 Millioner, og naar bertil lægges private Plantninger uden Udtag, vil Totaltallet for det hele Land blive nær 10 Millioner.

Trodshjems Adratsforening har bejmet at afholde et internationalt Adratsstævne i Sommer og har indbudt Adratsforeninger fra en Halvde Lande, men iffe fra Sverige. Det med forrette vilde vel have været, at ogsaa Svernerne blev indbudt; det vil da blive deres egen Sag, om de vilde møde eller ei. Under disse Umstændigheder er det vel naturligt, at heller iffe Danske møder, og hele Stævnet kunde heldt afsløjes, freder "Dens Gang".

En Bandal. Konvoluter Schetelig ved Bergens Museum meddeler, at en Gaardbrugers fra Sjø paa Holm i Søndre Bergenshus har været en Bantainen i sin Udmærkt og fremat den i 13 Stuffer for at bruge den i Grundmuren paa sin Gaate. Stenen, der stod paa en bebet Skraplads, lærig mærkelig ved sin Hvidhed paa hvidne og interessante Gestalter, angives at være et tusindaarigt Vinde. Det indbrufte har vært almindelig Befragelse ogsaa blandt Bygndens Høf.

Brand i Previl. Den 12. Mai udbrød der Id i Previl Hvalfabrik. Derfra bredte Ilden sig med stor Hurtighed til Roboehusen. Brandbrandet kom hurtig tilfiede, 5 mindre Huje nedbrændte dog til Grunden foruden Fabrikbygningen. Det samlede Tab anlæses til omkring 75,000 Kroner. Flere Familier havde iffe asureret. Dampsprøite fremmedte fra Statshelle og gjorde god Nytte. Ogsaa fra Forgrund møbte en Dampsprøite, men da var allerede Ilden begrejet.

Foredrag paa Elsekerpladiene. Studenterforeningens Foredragsudvalg har i disse Dage udbragt en Skrifvelse til Darsborgs Kommandant og Pladskommandanterne paa Gardsmoen, Sjællandsmoen, Svailsmoen og i Frederikstad, hvori paapeges den Underholdning, der ligger i Foredrag. Foredragsudvalget tilbyder sin Hjelpt til at staffe Foredragsforedere. I Aften blejver imidlertid Uthalget Officerernes Omværffand paa Sagen, saa disse selv kunde tage sig af den enten i Aften, eller i selv holdt Foredrag, eller deribed, at de anmøbede Underbefale og Menige, som bertil maatte ege sig, at holde foredragne.

Den danske Nærings og Kristiania vil feire sin Grundlovsfeft 5. Juni ved at afholde en Søfar og en Tilfæling i Studenterforeningen. Dette udmærkede Øjemål vil forhoobentlig blive fulgt af andre.

Det nye Statslaan er kontraheret i Paris med Credit National og Banque de Paris et des Pays Bas. Bankeft Stillandsforholdet har paa Finansdepartementets Begne under Udhold i Paris været Underhandlingerne om Laanets Afslutning med de nævnte Færd. Aandebefælgene er de samme som ved Statslaanet af 1901. Kurfen holdes som forobant indtil videre hemmelig.

Koret for Koncerter. Studenterforeningerne havde en udmærket Tur fra Kristiania til Kristiansland; men paa Grund af det Raage blev "United States" forlignet, saa den først kom ved Svalbolanden. Følgen af dette var, at den i Kristiansland tilfælle Koncert maatte aflyttes, da Skibet iffe vilde vente. Høf havde allerede indbudt sig talrig i Koncertlokalet, hvorefter fra Phøn og Robobidifterne og blev meget nedfået over at være næret.

Tilfælle. Den for Udvalget og Tveri hos Adningsinspektør Seip i Drammen arreterede Perlon har nu tilføet og meddelt, hvorn han er. Den hedder Anders Pedersen Karlend og er fra Adalen. Hans Alder er 23 Aar, og han blev for 3 Aar siden i Kristiania idemt 9 Maanedes Straatarbejde for forskjellige Arterier; mere han har nu forbrændt sig i den Grad, at man hvern her eller paa Vadsfangst, hvor han udbrøede sin Straf, har kjend ham igjen. Han tilføer, at han har bejmet Tveritet hos Seip samt en Halvde andre Tverter her i Phøn, men nagter at have sat Ud paa Seips Hus. Derimod mener han, at Ilden fan være opløst som Høf af Hørligtighed, idet han ragte adfællige Gigaretter i Seips Hus og slængte dem fra sig hvoromhelst. Politiet tror dog, at Ilden er paalet af Karlend.

Legater. Nogle Gæsbretre af 1. Mai naar har fraften Thea Langgaards Arvinger iftaftet til Brandstads Kraftlægt 25,000 Kroner til et Legat, som skal bare Navnet "Køster Thea Langgaards Legat". Kemterne skal uddeles dels til iffe fuldtimmede tilfælle Fremgørende i Brandstads Kraftlægt, dels til haderlige, unge Kvinder sammelteds hos Hjelpt til Uddannelse lærig i profitfælling.

Hvalfabrikken Rasmus Langgaard har Kjøbet Funktionær og Arbejdere ved Firmat Conrad Langgaards Tobakfabrik til Vinde om sin årdede Søster Fraften Thea Langgaard et efter hende modtaget Arveløb for 70,000 Kroner til et Legat, der skal bare Navnet "Frøken Thea Langgaards Rekonsolationsfond". Kemterne skal anvendes til firmastig Bedomling, Landophold eller ligende af efter for Funktionær og Arbejdere ved Conrad Langgaards Tobakfabrik, hvilte paa Grund af hvalfælle Hjelpt er blenne i flere eller mindre Grad arbejds og erhvervsudlygtige. Hvad der af Kemterne iffe maatte medgaa til dette Formål, kan subfidieret ogsaa anvendes til fortære Rekonsolationsophold paa Landet for lidte, velkjente Arbejdere ved Conrad Langgaards Tobakfabrik.

Den danske Nærings og Kristiania vil feire sin Grundlovsfeft 5. Juni ved at afholde en Søfar og en Tilfæling i Studenterforeningen. Dette udmærkede Øjemål vil forhoobentlig blive fulgt af andre.

Det nye Statslaan er kontraheret i Paris med Credit National og Banque de Paris et des Pays Bas. Bankeft Stillandsforholdet har paa Finansdepartementets Begne under Udhold i Paris været Underhandlingerne om Laanets Afslutning med de nævnte Færd. Aandebefælgene er de samme som ved Statslaanet af 1901. Kurfen holdes som forobant indtil videre hemmelig.

Koret for Koncerter. Studenterforeningerne havde en udmærket Tur fra Kristiania til Kristiansland; men paa Grund af det Raage blev "United States" forlignet, saa den først kom ved Svalbolanden. Følgen af dette var, at den i Kristiansland tilfælle Koncert maatte aflyttes, da Skibet iffe vilde vente. Høf havde allerede indbudt sig talrig i Koncertlokalet, hvorefter fra Phøn og Robobidifterne og blev meget nedfået over at være næret.

Tilfælle. Den for Udvalget og Tveri hos Adningsinspektør Seip i Drammen arreterede Perlon har nu tilføet og meddelt, hvorn han er. Den hedder Anders Pedersen Karlend og er fra Adalen. Hans Alder er 23 Aar, og han blev for 3 Aar siden i Kristiania idemt 9 Maanedes Straatarbejde for forskjellige Arterier; mere han har nu forbrændt sig i den Grad, at man hvern her eller paa Vadsfangst, hvor han udbrøede sin Straf, har kjend ham igjen. Han tilføer, at han har bejmet Tveritet hos Seip samt en Halvde andre Tverter her i Phøn, men nagter at have sat Ud paa Seips Hus. Derimod mener han, at Ilden fan være opløst som Høf af Hørligtighed, idet han ragte adfællige Gigaretter i Seips Hus og slængte dem fra sig hvoromhelst. Politiet tror dog, at Ilden er paalet af Karlend.

Legater. Nogle Gæsbretre af 1. Mai naar har fraften Thea Langgaards Arvinger iftaftet til Brandstads Kraftlægt 25,000 Kroner til et Legat, som skal bare Navnet "Køster Thea Langgaards Legat". Kemterne skal uddeles dels til iffe fuldtimmede tilfælle Fremgørende i Brandstads Kraftlægt, dels til haderlige, unge Kvinder sammelteds hos Hjelpt til Uddannelse lærig i profitfælling.

Hvalfabrikken Rasmus Langgaard har Kjøbet Funktionær og Arbejdere ved Firmat Conrad Langgaards Tobakfabrik til Vinde om sin årdede Søster Fraften Thea Langgaard et efter hende modtaget Arveløb for 70,000 Kroner til et Legat, der skal bare Navnet "Frøken Thea Langgaards Rekonsolationsfond". Kemterne skal anvendes til firmastig Bedomling, Landophold eller ligende af efter for Funktionær og Arbejdere ved Conrad Langgaards Tobakfabrik, hvilte paa Grund af hvalfælle Hjelpt er blenne i flere eller mindre Grad arbejds og erhvervsudlygtige. Hvad der af Kemterne iffe maatte medgaa til dette Formål, kan subfidieret ogsaa anvendes til fortære Rekonsolationsophold paa Landet for lidte, velkjente Arbejdere ved Conrad Langgaards Tobakfabrik.

Den danske Nærings og Kristiania vil feire sin Grundlovsfeft 5. Juni ved at afholde en Søfar og en Tilfæling i Studenterforeningen. Dette udmærkede Øjemål vil forhoobentlig blive fulgt af andre.

Det nye Statslaan er kontraheret i Paris med Credit National og Banque de Paris et des Pays Bas. Bankeft Stillandsforholdet har paa Finansdepartementets Begne under Udhold i Paris været Underhandlingerne om

"Trojvi att min syster älskar Axelhelm?"
"Hvilken fråga?" Jacobo såg på Constance.
"Hvad skulle ejes förmå henne till detta steg?"
"Någon exalterad ingifvelse."

"Om ni varit i hennes ställe, skulle er förmodan ega all sannolikhet för sig; men fröken Olga är icke lycklig. Hon är mera exalterad, men mindre slaf af ögonblickets impuls än ni."
En tystnad uppstod, som Jacobo bröt med de orden:
"Tror ni att Axelhelm älskar er syster?" — Hans blick, som hvilade på Constance, var skarp och genomträngande. Constance kände att hon rodnade. Hon förläp tyst. Ett besvarande af frågan var svårt, en osanning ville hon icke säga, och sanningen föreföll henne allt för fördömligande att tillstå.

"Ni tiger," återtog Jacobo. "Det är ett svar, värtignare än ord."
Med svartsjukans ögon följde Evert Constance och Lange. Hittills hade den plågan varit honom besparad att se Jacobo vid hennes sida. Denne förhållande Lange vågade nu åter närkas henne, som Evert älskade. Kanske skulle den förtäpnade uppmotningen, öaktadt allt hvad Evert gjort för att hindra det, en dag blifva egare af hennes hand, för hvilket pris Evert velat uppoffra allt. Hela det helvete af svartsjuka och hat som yngling erfärit, vaknade äfven nu; men med den skillnaden, att då dessa känslor åter speglades på ynglingens drag, dolles de nu bakom ett leende och behaglig mask hos mannen.

Under supén stod Olga ett ögonblick ensam id ett af matsalsfönsterna. Ivar kallades henne. "Ni förlöfvar er?" sade han och såg med en öpn blick på Olga, som stödde sig helt värdst emot fönsterposten.
"Ja," svarade han, utan att se upp till honom. "Ja, lyckönskar er. Må ni blifva lycklig!"
u såg Olga upp. Han hade aflägsnat sig.

Söndagen derpå voro alla grannarna från i fjerran inbjudna på Kungsborg, till frändret förolöfningen. Greffe Romarhjerta gaf en stor på denna sin myndlings högtidsdag. Himlen var höjrd af moln, då Olga vaknade lenna för henne så betydelsefulla dag. Lufkändes kvalmig, icke enda vindfläkt kom apfriska den. Det vor något tryckande i atmosfären. Olga stod en lång stund och betraktade molndigra himlen, som trott och mulen fle sig öfver jorden, utan häg att antaga jusare utseende, eller låta ett hoppgivande falla, så att man kunde förvänta att den e antaga en klarare färg längre fram på da- Sedan Olga en stund öfverlemnadt sig åt betraktelser, som den tungsinta himlen ringde hon på kammarjungfrun och gaf be- gott att låta spänna för den lilla drucken. Olga framför spegeln knöt på sig hatten, ion för sig sjelf och försökte småle åt sin

u ser just icke särdeles lycklig ut på din ingsdag, min stackars Olga. Nå, nå, min e allertid vara lika stämnd för glädje. Doe, l fjenar det att grubbla. Framtiden gå vi s nog lära känna, bäst då att taga stunden lt som möjligt. Det finnes ingenting ut att det icke har sin ljusa sida, blott man odan att uppsöka den. En stackare är m, redan vid första stegen på den bana lutadt att vandra, vacklar. Nej, friskt ra." Hon vände ryggen åt spegeln och ur rummet och utför trapporna, gnolan i folkmelodi. När hon satt i droskan be- on kusken köra till kolarekans stuga i

äkdon höll utanför samma stuga, der a är förut för den niödriga Janne utveck- att vara i Ivars sällskap. Janne och hade alltsedan varit föremål för Olgas rik frökostighet. Gossen, som visat ovan- ör att läsa, underhöll Olga vid skolan. anne en yngling med godt vitsord om örhoppning att om ett år blifva gymna- arenkan, såsom hans mor allmän: kalde e två sista åren legat till sängs för h Olga hade med sin outtröttliga god- ädat den stackars kvinnan, så att hon vörd och allt hvad hon önskade. Vid er eller fester på Kungsborg var gum- att erhålla ett extra besök af Olga, särskildt, som kunde glädja henne der

nade varit hemma öfver midsommar, vecka sedan återvändt till staden för i ferieläsningen.
a trädde in i stugan förundrades hon ra en främmande karl tala inne hos Hon stannade derför och lyssnade. ände hon till sin icke ringa öfver- års röst, som med deltagande under- om gummans tillstånd, och frågade "Ivar, den följande dagen skulle resa Olga ämnade lemna stugan för att tilläggsna sig, innan hon gick in i kam- detta beslut kom alldeles för sent, ty detsamma ut.
" min närvaro skrämna bort er," nalkades Olga, som stod med han- tre dörrlåset.
" Ni har varit i hennes ställe, skulle er förmodan ega all sannolikhet för sig; men fröken Olga är icke lycklig. Hon är mera exalterad, men mindre slaf af ögonblickets impuls än ni."
En tystnad uppstod, som Jacobo bröt med de orden:
"Tror ni att Axelhelm älskar er syster?" — Hans blick, som hvilade på Constance, var skarp och genomträngande. Constance kände att hon rodnade. Hon förläp tyst. Ett besvarande af frågan var svårt, en osanning ville hon icke säga, och sanningen föreföll henne allt för fördömligande att tillstå.

de orden:
"Tror ni att Axelhelm älskar er syster?" — Hans blick, som hvilade på Constance, var skarp och genomträngande. Constance kände att hon rodnade. Hon förläp tyst. Ett besvarande af frågan var svårt, en osanning ville hon icke säga, och sanningen föreföll henne allt för fördömligande att tillstå.
"Ni tiger," återtog Jacobo. "Det är ett svar, värtignare än ord."
Med svartsjukans ögon följde Evert Constance och Lange. Hittills hade den plågan varit honom besparad att se Jacobo vid hennes sida. Denne förhållande Lange vågade nu åter närkas henne, som Evert älskade. Kanske skulle den förtäpnade uppmotningen, öaktadt allt hvad Evert gjort för att hindra det, en dag blifva egare af hennes hand, för hvilket pris Evert velat uppoffra allt. Hela det helvete af svartsjuka och hat som yngling erfärit, vaknade äfven nu; men med den skillnaden, att då dessa känslor åter speglades på ynglingens drag, dolles de nu bakom ett leende och behaglig mask hos mannen.
Under supén stod Olga ett ögonblick ensam id ett af matsalsfönsterna. Ivar kallades henne. "Ni förlöfvar er?" sade han och såg med en öpn blick på Olga, som stödde sig helt värdst emot fönsterposten.
"Ja," svarade han, utan att se upp till honom. "Ja, lyckönskar er. Må ni blifva lycklig!"
u såg Olga upp. Han hade aflägsnat sig.
Söndagen derpå voro alla grannarna från i fjerran inbjudna på Kungsborg, till frändret förolöfningen. Greffe Romarhjerta gaf en stor på denna sin myndlings högtidsdag. Himlen var höjrd af moln, då Olga vaknade lenna för henne så betydelsefulla dag. Lufkändes kvalmig, icke enda vindfläkt kom apfriska den. Det vor något tryckande i atmosfären. Olga stod en lång stund och betraktade molndigra himlen, som trott och mulen fle sig öfver jorden, utan häg att antaga jusare utseende, eller låta ett hoppgivande falla, så att man kunde förvänta att den e antaga en klarare färg längre fram på da- Sedan Olga en stund öfverlemnadt sig åt betraktelser, som den tungsinta himlen ringde hon på kammarjungfrun och gaf be- gott att låta spänna för den lilla drucken. Olga framför spegeln knöt på sig hatten, ion för sig sjelf och försökte småle åt sin
u ser just icke särdeles lycklig ut på din ingsdag, min stackars Olga. Nå, nå, min e allertid vara lika stämnd för glädje. Doe, l fjenar det att grubbla. Framtiden gå vi s nog lära känna, bäst då att taga stunden lt som möjligt. Det finnes ingenting ut att det icke har sin ljusa sida, blott man odan att uppsöka den. En stackare är m, redan vid första stegen på den bana lutadt att vandra, vacklar. Nej, friskt ra." Hon vände ryggen åt spegeln och ur rummet och utför trapporna, gnolan i folkmelodi. När hon satt i droskan be- on kusken köra till kolarekans stuga i
äkdon höll utanför samma stuga, der a är förut för den niödriga Janne utveck- att vara i Ivars sällskap. Janne och hade alltsedan varit föremål för Olgas rik frökostighet. Gossen, som visat ovan- ör att läsa, underhöll Olga vid skolan. anne en yngling med godt vitsord om örhoppning att om ett år blifva gymna- arenkan, såsom hans mor allmän: kalde e två sista åren legat till sängs för h Olga hade med sin outtröttliga god- ädat den stackars kvinnan, så att hon vörd och allt hvad hon önskade. Vid er eller fester på Kungsborg var gum- att erhålla ett extra besök af Olga, särskildt, som kunde glädja henne der

stort inlytande på mitt öde. Ni känner hvilka de soro."
"Ja," Olga rodnade.
"Ja, just ni. Hvertill skulle det tjena att förneka det? Ni har längesedan känt igen mig, jag vet det. För alla andra kunde jag förlifva okänd. Inför er var det omöjligt." Ivar talade med ett lugn, som tyddigt dolde en inre förelse.
"Och hvarför var det omöjligt att ni skulle förlifva okänd för mig?" frågade Olga upprörd och satte sig på en stol vid fönstret.
"Derför att hvarje människas drag, som på något sätt griper in i vår tillvaro, outplånligt inristas i vårt minne. Jag hade den lyckan eller olyckan, hvilket ni vill, att såsom gosse inverka på er själ. Ni har anklagat er att hafva varit orsaken till mina lidanden. Jag har ännu det bref kvar, hvaruti ni bad mig om tillgitt för händelser, dem ni trodde er hafva framkallat."
"Men denna tillgift gaf ni mig icke," hviskade Olga. "På min innerliga bön att ni icke skulle förbanna mig, utan fore er afresa sända mig er förlåtelse, hade ni icke ett ord till svar; ej ens en hetsning med Bengt. Ni är icke, hvilka kvalfulla stunder denna härhet från er sida försoraktat mig. Tanken på er har mången natt förfogad sömnen från mina ögon. Huru ofta upprepad jag er för mig sjelf: 'min skull emot honom är så stor, att han icke kunde tillgifva mig den.' Jag kände att ni måste hata mig."
"Nej, jag har aldrig hata er."
"Men ni har icke kunnat förlåta det onda jag i mitt barnsliga oförstånd gjort er?"
"Förlåtit har jag länge, länge sedan. Det hade jag redan gjort, när jag läste ett bref; men jag har icke glömt; se der allt. Det var nödvändigt för mig att minnas."
"Nödvändigt, säger ni?"
"Ja. Ni var redan ifrån barndomen en allt för farlig person för den af så djupt föraktade smedslärlingen, att icke mannen skulle göra allt för att emellan er och sina känslor lägga minnet af det sår ni gaf ynglingen. Och nu, fröken Olga, är det förlutna dödt för oss båda. Tro mig, hädanefter har jag äfven glömt det."
"Vill ni, till bevis derpå, nu fatta min hand, något ni hittills vägrat att göra. Herr ingenjör, jag är skyldig er evig erkänsla för det lif ni en gång räddade."
"Och hvilket ni i dag skänker åt min oförsögligaste fiende," inföll Ivar häftigt. Han fattade den framräkta handen, förde den hastigt till sina läppar, och utan att bifoga ett ord vidare lemnade han rummet.

Öfre och nedre vningen på Kungsborg vinvade af folk. Himlen var ännu lika grå och mulen; men som icke något regn hade fallit, voro alla löfsalar och gångar i trädgården och parken uppfyllda af gäster, som sökte svalka. De förlövades skål var redan drucken, lyckönskningar och vackra tal expedierades och nu spelades upp till första valsen. Den elegante och vackre fastmannen öppnade bälten med sin förstnör, som i verklig färgning var honom högst underlägsnen, men hvars själfvalla och snirlika ansigtsuttryck lemnade ett varaktigare intryck efter sig, än hans bildskona.
Ett karaktersdrag hos Olga var den största enkelhet i klädsel; äfven i afton var den enklaste af alla, och likväl låg det i sjelfva sättet, hvarmed hon fäste den simplaste bandros, ett något, som gaf henne ett pikant och origent utseende. Lågg här till att hon dansade som en sylfida, så är det lätt förklarligt, hvarför herrarna i allmänhet alltid blefvo frapperade af hennes yttre.
När hon med Evert sväfvade bort i dansens hvirvel, hviskade de afundsjuka och vackra flickorna:
"Det är bestämt för pengarna han gifter sig med Olga. Herr Gud, så obetydlig hon ser ut, då man jemför henne med den vackre och söte baronen; den lyckliga Olga! Herrarna åter sade sig emellan:
"Det är en glädje att se fröken Olga dansa; hvilken älskvärd och anspråkslös flicka är hon icke; och så rik till på köpet. Den lyckliga Axelhelm!"
Voro de verkligen lyckliga, dessa båda, som framkallade så mycken afund? Hvad de icke voro, önskade de likväl att världen skulle tro. Menskliga fäfangan föredrager, säger en författare, att vara ett föremål för afund, hellre än för medkomkan.
Under det Evert, leende och stolt, valdsade med sin fastmör, var han slaf under de plägsammaste känslor, de bittraste tankar.
Aldrig tyckte han sig hafva sett Constance så fängslande, så verkligt intagande och stätigt till sitt yttre. Aldrig hade han djupare känt hela smärtan af att nådgas säga till sig sjelf:
"Denna kvinnan skall aldrig tillhöra dig."
Constance bar en mörk sidenklädning, liksom hon redan genom sin dragt velat gifva tillkänna att hon icke ämnade dansa, och Evert uppfattade äfven hela betydelsen af detta hennes uppförande af Hon hade en gång sagt att hon aldrig skulle dansa med honom, något hon omöjligt kunnat undgå denna afton, så fram hon ej alldeles afsagt det nöjet. Genast vid hennes åsyn, då hon färdigklädd inträdde i salongen, förstod Evert, hvad den mörka dragten hade att betyda.
En följd af att Constance icke dansade blef, att hon och Lange den aftonen konverserade ovanligt mycket med hvarandra, och detta utgjorde en verklig tortyr för Evert.
Balen var ungefär halftiden och som mest animerad. Man hvilade efter en yrande galoppast, och hade hunnit hemta sig till den derpå följande valsen, då Olga nalkades Ivar.
"Xannar ni dansa den här valsen?" frågade hon.
"Denna så väl som alla de andra," blef svaret. Några ögonblick tego båda. Ivars blick hvilade på Olga, deretter sade han leende: "Ni ämnar gifva mig denna vals."
Musiken bördes och utan att säga ett ord till svar räckte Olga honom handen. Hastigare än

biixten framstod för Ivars minne den dagen, då han utanför löfsalen lyssnade till hennes vägran att dansa med honom, öaktadt Lange bad henne derom. Han fattade häftigt den framräkta handen, hviskade med upprörd röst:
"Betränk hvad ni gör. Jag är samma gosse, hvars händer ni icke ville vidröra."
"Ni är och ni är icke densamma," svarade Olga och såg upp. "Vagrar ni kanske att i dag dansa med mig?"
"Gifve Gud att jag kunde göra det," stammade Ivar. I nästa ögonblick flögo de bort på tonernas vingar.
Något senare frågade Constance Ivar, när hon passerade förbi honom, der han stod och såg på dansen:
"Har ni redan trotnat?"
"Icke trotnat, men det lockande behaget har försvunnit. En hal eger oftast endast tio minuters sällhet att bjuda. När dessa äro genomlefvade saknar den allt värde."

Efter förolöfningen förlöto hela tvenne verkorna, utan att Ivar varit synlig på Kungsborg. Deremot hade Jacobo varit der oftare än vanligt, och under de samtal, som vid Langes besök uppstodo, hade Ivars namn rätt ofta blifvit nämnd, och alltid med mycket beröm. Ifrån ostan och vestan hade man rest till Langes fabrik för att bese den unge verkmästarens jernhylsmaskin. Nu talades mycket om en spännmaskin, som han upfunnit och för hvilken han hoppades erhålla ett af landbruksakademien utfäst tälingspris.
En afton, då mycket ordades om Ivar och hans ovanliga gåfvor, satt Evert tyst och lyhörd berömmet. Constance hade med mycken liflighet yttrat att en sådan ung man kunde utgöra en mors och makas stolthet, emedan han skafat hela sitt lif och sitt anseende genom arbete. Constance lät med detsamma undfalla sig några bittra sarkasmer öfver män, som genom rika giften söka komma till ett oberoende, de icke sjelfva kunna skapa sig. Det hade gnistrat till i Everts ögon vid dessa skarpa utfall.
Santaleat hade deretter tagit en annan vändning. Evert närmade sig Constance, sägande med låg röst:
"Ni är bra obetänksam, som uppphörligt re- tar mig. Tänk om jag på ett eller annat sätt plockade fjäderna af den der aktingsvärda verkmästaren och bevisade att han är en komplett usling, hvilken den beundrade herr Lange, af egenlyttiga intressen gifver ut för en hederlig karl. Hvad torde då blifva af dessa båda arbetets adelsmän, såsom ni härom dagen kallade dem?"
De förlifva alltid män, dem man tvingas att högaktas, äfven om de gjort sig skyldiga till åtskilliga felsteg. Märk väl, det gifves knappast någon förselse, som icke glömmes, förlätas och upplånas genom arbete och en oklanderlig vand. Ni kan således icke skada ingenjör Ivarson. Rent af löjligt är det, då ni talar om att kasta skugga på Lange; han står så högt i den allmänna aktningen, att hvad ni än diktade ihop om honom, skulle förlifva utan verkan. Det är icke sådana män, som han och Ivarson, hvilka nås af förtälet."
"Om ej af förtälet, så af våra fördomar," svarade Evert, "detta torde framtiden komma att utvisa."
Constance erfor en riktig vämjelse för denna man, sammansatt af de mest föraktliga passioner. Några dagar efter det, då Evert och Constance växlat dessa ord, erhöI Ivar ett bref af följande innehåll:
"Ni är i morgon inbjuden till Sturesjö, der fröken Callenstjerna med en liten tillställning firar greffinnan Romarhjertas födelsdag. En vän anser sig likväl böra bedja er icke komma dit. Ni har en fiende, och det ser ut, som denne på ett eller annat sätt beslutat att just under fröken Callenstjernas tak förolämpa er. Man önskar att kunna kasta en österkallelig fläck på ert rykte. Lyd er vän och kom icke!"
När Ivar slutat läsningen, betraktade han länge handstilen, hvarerter han mumlade:
"Varningen är från Olga; stilen är hennes." Deretter tillade han i tankarne: "Jag eger blott en fiende, Axelhelm. Således är det från honom, som skympen skall komma, annar han namngifva mig att vara den stackars Ivar? Nå väl, må han göra det! Om det sker en dag för eller senare, kan vara sak samma. Mig lystrar att se, om människornas förnuft och omdöme äro så begränsade, att de kunna framtaga mig den aktning, jag förvärvat, på de anklagelser de slungat emot mig såsom yngling, och hvilka mitt öfriga lif motsäga. Skulle så vara; nå, då skall jag ändå inte trotna att arbeta och slutligen skall jag väl lyckas aftva den oförtjenta fläck, jag erhållit på mitt namn. Jag, ett föräldralöst barn, utan vänner, utan allt, har ju genom egna ansträngningar blifvit hvad jag i dag är. Skulle man änyo hölja mig med vanära och jagä mig från denna ort, så skall jag dock åter genom arbete och förtrostan på Guds rättvisa nåd åter resa mig."
Ivars beslut var fattadt att, i trots af varning- en, infinna sig på Sturesjö.
Såsom vanligt vid alla bjudningar, hvilka egde rum på hvardagarne, anlände Ivar mycket sent.
Lange var bortrest och det var således övissit om han skulle komma.
Constance såg för första gången främmande hos sig på Sturesjö. Ehuru hon ännu icke lemnat Kungsborg, eller äpnade lemna det, så länge Evert var på orten, hade hon likväl, till frändret af Stephanas födelsedag, arrangerat en liten fest i sitt hem.
Olga hade skrivit vackra verser och Constance örnadt ett par ganska lyckliga tabeller.
Allt detta var till förbi, då Ivar kom. De äldre herrarne sutto vid spelbordet, och greffe Romarhjerta hade på en stand måst blifva fjerdje man vid ett whistbord.

Stephana och prostinnan sutto i ett litet kabinet, för att ostörda få afhända åtskilligt om ett par fattiga.
I den något tunga, men praktfulla salongen var det öfriga sällskapet församladt. Man åt frukt och talade om åtskilligt nytt för dagen.
När Evert såg Ivar inbegripen i ett samtal med en ung landbrukare, gick han att sätta sig bredvid Constance. Då han passerade förbi baron X—s yngsta son, löjtnant Knut, känd för sina dälliga seder och sin elakhet, hviskade Evert till honom:
"Nu är rätta ögonblicket." Deretter tog han plats bakom Constance.
"Finner icke Constance herr Ivarson ovanligt älskvärd i afton?" frågade Evert Constance med ironisk ton.
"Han är alltid en person, som intresserar," svarade Constance.
"Säkert är att han länge skall komma att minnas detta sitt första besök hos dig. Huru vore det möjligt att glömma ett så förbindligt emottagande, som han rönt af dig." Everts ton hade något af ondskans skadeglädje, som ingalunda undföll Constance. Hon började ana, att han hade något i sinnet emot Ivar. Länge behöfde hon likväl icke vänta på lösningen af gåtan. Löjtnant Knut X— reste sig och gick fram till Ivar.
"Ingenjören kommer ju från Amerika?" sade löjtnanten och satte sig på den lediga stolen. Det var något i sätt och ton, hvarmed löjtnanten talade, som fäste uppmärksamheten. Samtalet upphörde och alla blickar riktades på Ivar. Denne åter hade genast vid löjtnantens tilltal kastat en blick midt öfver salongen på Olga. Deras ögon möttes, och i Olgas stod en tydlig varning. Ivar förstod, att han nu skulle vara på sin vakt. Han vände sig till löjtnanten och svarede med lugn röst:
"Det är två år sedan jag lemnade Amerika?"
"Har ni sedan uppehållt er i England?"
Löjtnanten betraktade Ivar på ett oförskämdt sätt, som icke undföll Constance.
"Ja!"
Nu såg Ivar helt utmanande på den näsvise spörjaren.
"Jag gör dessa frågor derför att ni, märkvärdigt nog, eger samma namn med en mycket lilla beryktad yngling, som för några år sedan uppehöll sig här på orten; men i anseende till en stödl i vår familjegräf måste af fabriksfång Lange skickas härifrån för att undgå att blifva sliten i stycken af fabriksfolket. Att Lange någonsin ville taga den der pojken på fabriken har alltid förefallit oförklarligt, emedan han före sin ankomst hit hade sett häktad såsom delaktigt i mordet på en gammal gummä. Af brist på nog föllande bevis och af undseende med hans ungdom blef han satt på fri fot och upptogs af Lange. Jag har hört talas om att han reste öfver till Amerika efter att ha blifvit jagad härifrån, och der lär han ha lefvat friskt undan. Förmödligen lär han ha gjort resan på den del af stölden ur vår familjegräf, som föll på hans lott. Ni kan väl icke gifva mig några upplysningar om den der gynnarn? Man påstår att han varit djärf nog att gifva sig ut för hederlig karl och uppträdt iblandt aktingsvärdt folk. Under förevändning att hafva gjort åtskilliga uppfinningar, hvilka han kommit öfver, Gud vet hur, skall han lyckats tillnärma sig förtroende af verkligt utmärkta personer. Kanske ni, herr Ivarson, har er bekant hvar- est äfventyrvaren uppehållet sig?" Löjtnanten mätte Ivar med en föraktlig blick.
"Ni har," svarade denne och såg stolt på löjtnanten, "icke kunnat vända er till någon bättre undererradt person än mig, emedan jag just är den samma Ivar, om hvilken ni talar."
Evert och löjtnanten, som väntade att anfallet skulle sätta Ivar i förlägenhet och förmå honom till något undvikande svar, hvarigenom han skulle kompromettera sig, vexlade en blick af missträkning.
Ivarson svar väckte en verklig sensation i hela sällskapet och bringade den anfälliga ur koncepterna. Lätsande ej märka denna verkning, vände sig Ivar gred en lätt bugning först till Constance och sedan till de öfriga, sägande:
"Denne Ivar, om hvilken baron X— yttrat sig så ofördelaktigt är verkligen jag. Baro har talat fullkomligt sanningsenligt, då han berättade att jag vid sexton års ålder blef inblandad i en ganska ohygglig mordhistoria, och under ett helt år hällen i fångelse. Huruvida man af undseende för min ålder frökande mig, lemnar jag derhän och icke heller vore det på sin plats att här yttra mig om min oskuld i afseende på det brott, för hvilket jag anklagades, emedan hvarje ord af mig allud, sunde tagas såsom ett af nöden framtvångadt sjelfförsvär. Jag måste således lemna till Ivar och en af herrskapet att i detta fall bedöma mig efter min senare vand och efter sin egen öfvertygelse. Sant är äfven att jag under ett års tid och samtidigt med baro Evert Exselhjelms arbetade på Åkersnäs verkstad hos fabriksfång Lange; men fullkomligt falsk är löjtnantens uppgift att jag för delaktighet i stölden å X—ska gravnen måste lemna orten. Jag lemnade fabriken derför att folket på densamma voro uppretade emot mig. Det var då jag, på fabriksfångs behestnad, reste till Amerika. Att jag der icke lefde, såsom löjtnanten påstår, en äfventyrvares lif, kunna flera af mina derstädes vistande landsmän ityga, hvaribland särskildt det vitsord jag af vår namnkunnige Ericsson erhöI, kan tjena såsom bevis; jag har i tre års tid arbetat under honom. Nu har jag blott detta att tillägga: ifrån jag visste med mig någon vanhederlig handling, hade jag helt visst stannat ute och icke återvändt till det land, der jag begärd den, ännu mindre till denna ort, der löjtnanten påstår af jag varit närstånkt för en grafstöld. Jag hade bestämdt icke, om jag varit skyldig, åter uppträdt här. Huruvida jag är värd en plats i ett sällskap så- dant som detta, må herrskapet sjelfva afgöra, nu, sedan mina tidigare öden äro kända." Ivar reste sig och stod upprätt med högbrudet hufvud och ädel hållning, tilläggande:

Stephana och prostinnan sutto i ett litet kabinet, för att ostörda få afhända åtskilligt om ett par fattiga.
I den något tunga, men praktfulla salongen var det öfriga sällskapet församladt. Man åt frukt och talade om åtskilligt nytt för dagen.
När Evert såg Ivar inbegripen i ett samtal med en ung landbrukare, gick han att sätta sig bredvid Constance. Då han passerade förbi baron X—s yngsta son, löjtnant Knut, känd för sina dälliga seder och sin elakhet, hviskade Evert till honom:
"Nu är rätta ögonblicket." Deretter tog han plats bakom Constance.
"Finner icke Constance herr Ivarson ovanligt älskvärd i afton?" frågade Evert Constance med ironisk ton.
"Han är alltid en person, som intresserar," svarade Constance.
"Säkert är att han länge skall komma att minnas detta sitt första besök hos dig. Huru vore det möjligt att glömma ett så förbindligt emottagande, som han rönt af dig." Everts ton hade något af ondskans skadeglädje, som ingalunda undföll Constance. Hon började ana, att han hade något i sinnet emot Ivar. Länge behöfde hon likväl icke vänta på lösningen af gåtan. Löjtnant Knut X— reste sig och gick fram till Ivar.
"Ingenjören kommer ju från Amerika?" sade löjtnanten och satte sig på den lediga stolen. Det var något i sätt och ton, hvarmed löjtnanten talade, som fäste uppmärksamheten. Samtalet upphörde och alla blickar riktades på Ivar. Denne åter hade genast vid löjtnantens tilltal kastat en blick midt öfver salongen på Olga. Deras ögon möttes, och i Olgas stod en tydlig varning. Ivar förstod, att han nu skulle vara på sin vakt. Han vände sig till löjtnanten och svarede med lugn röst:
"Det är två år sedan jag lemnade Amerika?"
"Har ni sedan uppehållt er i England?"
Löjtnanten betraktade Ivar på ett oförskämdt sätt, som icke undföll Constance.
"Ja!"
Nu såg Ivar helt utmanande på den näsvise spörjaren.
"Jag gör dessa frågor derför att ni, märkvärdigt nog, eger samma namn med en mycket lilla beryktad yngling, som för några år sedan uppehöll sig här på orten; men i anseende till en stödl i vår familjegräf måste af fabriksfång Lange skickas härifrån för att undgå att blifva sliten i stycken af fabriksfolket. Att Lange någonsin ville taga den der pojken på fabriken har alltid förefallit oförklarligt, emedan han före sin ankomst hit hade sett häktad såsom delaktigt i mordet på en gammal gummä. Af brist på nog föllande bevis och af undseende med hans ungdom blef han satt på fri fot och upptogs af Lange. Jag har hört talas om att han reste öfver till Amerika efter att ha blifvit jagad härifrån, och der lär han ha lefvat friskt undan. Förmödligen lär han ha gjort resan på den del af stölden ur vår familjegräf, som föll på hans lott. Ni kan väl icke gifva mig några upplysningar om den der gynnarn? Man påstår att han varit djärf nog att gifva sig ut för hederlig karl och uppträdt iblandt aktingsvärdt folk. Under förevändning att hafva gjort åtskilliga uppfinningar, hvilka han kommit öfver, Gud vet hur, skall han lyckats tillnärma sig förtroende af verkligt utmärkta personer. Kanske ni, herr Ivarson, har er bekant hvar- est äfventyrvaren uppehållet sig?" Löjtnanten mätte Ivar med en föraktlig blick.
"Ni har," svarade denne och såg stolt på löjtnanten, "icke kunnat vända er till någon bättre undererradt person än mig, emedan jag just är den samma Ivar, om hvilken ni talar."
Evert och löjtnanten, som väntade att anfallet skulle sätta Ivar i förlägenhet och förmå honom till något undvikande svar, hvarigenom han skulle kompromettera sig, vexlade en blick af missträkning.
Ivarson svar väckte en verklig sensation i hela sällskapet och bringade den anfälliga ur koncepterna. Lätsande ej märka denna verkning, vände sig Ivar gred en lätt bugning först till Constance och sedan till de öfriga, sägande:
"Denne Ivar, om hvilken baron X— yttrat sig så ofördelaktigt är verkligen jag. Baro har talat fullkomligt sanningsenligt, då han berättade att jag vid sexton års ålder blef inblandad i en ganska ohygglig mordhistoria, och under ett helt år hällen i fångelse. Huruvida man af undseende för min ålder frökande mig, lemnar jag derhän och icke heller vore det på sin plats att här yttra mig om min oskuld i afseende på det brott, för hvilket jag anklagades, emedan hvarje ord af mig allud, sunde tagas såsom ett af nöden framtvångadt sjelfförsvär. Jag måste således lemna till Ivar och en af herrskapet att i detta fall bedöma mig efter min senare vand och efter sin egen öfvertygelse. Sant är äfven att jag under ett års tid och samtidigt med baro Evert Exselhjelms arbetade på Åkersnäs verkstad hos fabriksfång Lange; men fullkomligt falsk är löjtnantens uppgift att jag för delaktighet i stölden å X—ska gravnen måste lemna orten. Jag lemnade fabriken derför att folket på densamma voro uppretade emot mig. Det var då jag, på fabriksfångs behestnad, reste till Amerika. Att jag der icke lefde, såsom löjtnanten påstår, en äfventyrvares lif, kunna flera af mina derstädes vistande landsmän ityga, hvaribland särskildt det vitsord jag af vår namnkunnige Ericsson erhöI, kan tjena såsom bevis; jag har i tre års tid arbetat under honom. Nu har jag blott detta att tillägga: ifrån jag visste med mig någon vanhederlig handling, hade jag helt visst stannat ute och icke återvändt till det land, der jag begärd den, ännu mindre till denna ort, der löjtnanten påstår af jag varit närstånkt för en grafstöld. Jag hade bestämdt icke, om jag varit skyldig, åter uppträdt här. Huruvida jag är värd en plats i ett sällskap så- dant som detta, må herrskapet sjelfva afgöra, nu, sedan mina tidigare öden äro kända." Ivar reste sig och stod upprätt med högbrudet hufvud och ädel hållning, tilläggande:

Stephana och prostinnan sutto i ett litet kabinet, för att ostörda få afhända åtskilligt om ett par fattiga.
I den något tunga, men praktfulla salongen var det öfriga sällskapet församladt. Man åt frukt och talade om åtskilligt nytt för dagen.
När Evert såg Ivar inbegripen i ett samtal med en ung landbrukare, gick han att sätta sig bredvid Constance. Då han passerade förbi baron X—s yngsta son, löjtnant Knut, känd för sina dälliga seder och sin elakhet, hviskade Evert till honom:
"Nu är rätta ögonblicket." Deretter tog han plats bakom Constance.
"Finner icke Constance herr Ivarson ovanligt älskvärd i afton?" frågade Evert Constance med ironisk ton.
"Han är alltid en person, som intresserar," svarade Constance.
"Säkert är att han länge skall komma att minnas detta sitt första besök hos dig. Huru vore det möjligt att glömma ett så förbindligt emottagande, som han rönt af dig." Everts ton hade något af ondskans skadeglädje, som ingalunda undföll Constance. Hon började ana, att han hade något i sinnet emot Ivar. Länge behöfde hon likväl icke vänta på lösningen af gåtan. Löjtnant Knut X— reste sig och gick fram till Ivar.
"Ingenjören kommer ju från Amerika?" sade löjtnanten och satte sig på den lediga stolen. Det var något i sätt och ton, hvarmed löjtnanten talade, som fäste uppmärksamheten. Samtalet upphörde och alla blickar riktades på Ivar. Denne åter hade genast vid löjtnantens tilltal kastat en blick midt öfver salongen på Olga. Deras ögon möttes, och i Olgas stod en tydlig varning. Ivar förstod, att han nu skulle vara på sin vakt. Han vände sig till löjtnanten och svarede med lugn röst:
"Det är två år sedan jag lemnade Amerika?"
"Har ni sedan uppehållt er i England?"
Löjtnanten betraktade Ivar på ett oförskämdt sätt, som icke undföll Constance.
"Ja!"
Nu såg Ivar helt utmanande på den näsvise spörjaren.
"Jag gör dessa frågor derför att ni, märkvärdigt nog, eger samma namn med en mycket lilla beryktad yngling, som för några år sedan uppehöll sig här på orten; men i anseende till en stödl i vår familjegräf måste af fabriksfång Lange skickas härifrån för att undgå att blifva sliten i stycken af fabriksfolket. Att Lange någonsin ville taga den der pojken på fabriken har alltid förefallit oförklarligt, emedan han före sin ankomst hit hade sett häktad såsom delaktigt i mordet på en gammal gummä. Af brist på nog föllande bevis och af undseende med hans ungdom blef han satt på fri fot och upptogs af Lange. Jag har hört talas om att han reste öfver till Amerika efter att ha blifvit jagad härifrån, och der lär han ha lefvat friskt undan. Förmödligen lär han ha gjort resan på den del af stölden ur vår familjegräf, som föll på hans lott. Ni kan väl icke gifva mig några upplysningar om den der gynnarn? Man påstår att han varit djärf nog att gifva sig ut för hederlig karl och uppträdt iblandt aktingsvärdt folk. Under förevändning att hafva gjort åtskilliga uppfinningar, hvilka han kommit öfver, Gud vet hur, skall han lyckats tillnärma sig förtroende af verkligt utmärkta personer. Kanske ni, herr Ivarson, har er bekant hvar- est äfventyrvaren uppehållet sig?" Löjtnanten mätte Ivar med en föraktlig blick.
"Ni har," svarade denne och såg stolt på löjtnanten, "icke kunnat vända er till någon bättre undererradt person än mig, emedan jag just är den samma Ivar, om hvilken ni talar."
Evert och löjtnanten, som väntade att anfallet skulle sätta Ivar i förlägenhet och förmå honom till något undvikande svar, hvarigenom han skulle kompromettera sig, vexlade en blick af missträkning.
Ivarson svar väckte en verklig sensation i hela sällskapet och bringade den anfälliga ur koncepterna. Lätsande ej märka denna verkning, vände sig Ivar gred en lätt bugning först till Constance och sedan till de öfriga, sägande:
"Denne Ivar, om hvilken baron X— yttrat sig så ofördelaktigt är verkligen jag. Baro har talat fullkomligt sanningsenligt, då han berättade att jag vid sexton års ålder blef inblandad i en ganska ohygglig mordhistoria, och under ett helt år hällen i fångelse. Huruvida man af undseende för min ålder frökande mig, lemnar jag derhän och icke heller vore det på sin plats att här yttra mig om min oskuld i afseende på det brott, för hvilket jag anklagades, emedan hvarje ord af mig allud, sunde tagas såsom ett af nöden framtvångadt sjelfförsvär. Jag måste således lemna till Ivar och en af herrskapet att i detta fall bedöma mig efter min senare vand och efter sin egen öfvertygelse. Sant är äfven att jag under ett års tid och samtidigt med baro Evert Exselhjelms arbetade på Åkersnäs verkstad hos fabriksfång Lange; men fullkomligt falsk är löjtnantens uppgift att jag för delaktighet i stölden å X—ska gravnen måste lemna orten. Jag lemnade fabriken derför att folket på densamma voro uppretade emot mig. Det var då jag, på fabriksfångs behestnad, reste till Amerika. Att jag der icke lefde, såsom löjtnanten påstår, en äfventyrvares lif, kunna flera af mina derstädes vistande landsmän ityga, hvaribland särskildt det vitsord jag af vår namnkunnige Ericsson erhöI, kan tjena såsom bevis; jag har i tre års tid arbetat under honom. Nu har jag blott detta att tillägga: ifrån jag visste med mig någon vanhederlig handling, hade jag helt visst stannat ute och icke återvändt till det land, der jag begärd den, ännu mindre till denna ort, der löjtnanten påstår af jag varit närstånkt för en grafstöld. Jag hade bestämdt icke, om jag varit skyldig, åter uppträdt här. Huruvida jag är värd en plats i ett sällskap så- dant som detta, må herrskapet sjelfva afgöra, nu, sedan mina tidigare öden äro kända." Ivar reste sig och stod upprätt med högbrudet hufvud och ädel hållning, tilläggande:

Stephana och prostinnan sutto i ett litet kabinet, för att ostörda få afhända åtskilligt om ett par fattiga.
I den något tunga, men praktfulla salongen var det öfriga sällskapet församladt. Man åt frukt och talade om åtskilligt nytt för dagen.
När Evert såg Ivar inbegripen i ett samtal med en ung landbrukare, gick han att sätta sig bredvid Constance. Då han passerade förbi baron X—s yngsta son, löjtnant Knut, känd för sina dälliga seder och sin elakhet, hviskade Evert till honom:
"Nu är rätta ögonblicket." Deretter tog han plats bakom Constance.
"Finner icke Constance herr Ivarson ovanligt älskvärd i afton?" frågade Evert Constance med ironisk ton.
"Han är alltid en person, som intresserar," svarade Constance.
"Säkert är att han länge skall komma att minnas detta sitt första besök hos dig. Huru vore det möjligt att glömma ett så förbindligt emottagande, som han rönt af dig." Everts ton hade något af ondskans skadeglädje, som ingalunda undföll Constance. Hon började ana, att han hade något i sinnet emot Ivar. Länge behöfde hon likväl icke vänta på lösningen af gåtan. Löjtnant Knut X— reste sig och gick fram till Ivar.
"Ingenjören kommer ju från Amerika?" sade löjtnanten och satte sig på den lediga stolen. Det var något i sätt och ton, hvarmed löjtnanten talade, som fäste uppmärksamheten. Samtalet upphörde och alla blickar riktades på Ivar. Denne åter hade

Herr Petterqvist och hans granne.

Ur Hvar 8 Dag af Astra Khan.

— Ja, sade herr grosshandlaren Petterqvist, jag kan inte inse hvarför ni så strängt skulle hålla på den här kaken. Tomten är liten och huset tarligt, det hela är inte värdt fyra tusen och ändå bjuder jag er sex tusen.

— Jo, herr grosshandlaren, går den så vissat värd tio tusen som ett! Den blir värd mycket mer om några år då dessa nu påstånka nya industriebesättningar komma i farten. Men för öfrigt vill jag inte sälja den. Jag och min hustru ha bött här allt sedan vi blefvo gifta, här ha våra barn fötts och växt upp och härifrån har de utgått i världen, har ha vi två äldrats och vilja vi också helst tillbringa vår lefnadsafton. Men vill grosshandlaren betala tio tusen, så får det ändå gå. Det här nya, stora bygget tätt invid oss, har naturligtvis framtagna platsen en del af dess behag för oss.

Grosshandlaren började bli irriterad. Han var en man af folket, hvilkens hysning ej lätt jämna steg med hans framgång i affärer och hans växande rikedom. Han hade börjat som springpojke i en droghandel. Här hade han lärt utveckla några kemikalier och äfven sett hur vissa preparat sammansattes. Kvicktänkt, som han var, fäste han sig vid att många oljor och tinkturer köptes af allmänheten i lakesyfte och snart uppstod hos honom tanken att laborera på egen hand. Några år därefter återfann vi den färdiga springpojkens som "fabrikör" i en större stad, och "Petterqvists Magdekokt" var redan en allmänt känd medicin. Och emedan hufvudbeståndsdelen i denna underbara medicin bestod af alkohol så utövade den naturligtvis en något döfvande och momentant lindrande inverkan, och tillvänt sig snart ett utomordentligt uppseende, synnerligen bland allmoget. Omfattningen var kolossal, och hvar var dyr, och omsider var herr Petterqvist en förmögen man. Därmed följde också många värdertheter, han blef kommunalman i sitt samhälle, han köpte järnvägskartor, han började jobba på börsen, och hade framgång i allt, hvad han företog sig. Slutligen, då läkemedelsfabrikationen började i Sverige anses som ett i någon mån humbugsartadt yrke, sålde han glädjelig sin Magdekoktsfabrik och sitt patent samt vilja sedan ej ens höra talas därom. Sedermera blef magdekokten till och med så hatad i Petterqvistska familjen att det slutligen ansågs som en ren förolämpning att nämna den.

Vid tidpunkten för vår berättelse hade grosshandlaren Petterqvist förlämnat sin verksamhet till den lilla staden X-köping, där han inköpt ett jordområde, som nu höll på att bebyggas. Flere ägare af små gårdar hade beredvilligt sålt till honom för en ringa penning, allenast hans alla närmasa stode till honom för en ringa penning, allenast hans alla närmasa stode till honom för en ringa penning...

— Men var det dåligt humor och mullande något om "kycklingar, som vilja lära hönan att värpa". Han visste nog själf hvad han skulle göra.

— Det hade varit bättre att du tagit sex tusen, sade fru Lindh till sin man. Här blir numera intet annat än obehag. Jag står inte ut med detta eviga ringande i telefon — alltid när jag kommer för att svara, så är det Petterqvist, som vill "språka med Lindh själf".

— Må vara! Men vi böra ta saken lugnt. Låt oss resa bort en liten tid, mellan stormen går öfver. Du ville ju så gärna att vi skulle besöka vår gifta dotter. Nu är jag villig därtill.

Den gamla fru började stråla af glädje. Ett besök hos dottern i Stockholm hade varit hennes högsta önskemål under årat. Följande morgon då grosshandlaren Petterqvist åter ringde upp Lindhs telefon och bad att få "ett sista, afgörande samtal", svarade herr Lindh själf helt kort och godt, att nu hade han inte tid — han skulle just göra sig färdig och resa bort på en månad. Grosshandlaren ringde af en häftig salva rätt in i orat på herr Lindh. Den lilla urreparationsverkstaden stängdes och det gamla paret begaf sig ästad på sin resa. Men grosshandlaren Petterqvist stod arg vid sin telefon och gaf sin verkstadschef en order.

Efter jämt en månad kom det gamla paret tillbaka. På vägen från stationen samtalande de om att nu vore troligen Petterqvists stortade hus på granntomten komplett färdigt.

Solen sken, det var en klar och härlig dag. Redan på långt avstånd sågo de grosshandlaren stenvilla med dess ljusa färger glänsa i solskenet. Den såg ut nästan som ett litet slott och dominerade äfven alla de öfriga husen i staden.

Men — — — Nu vore de framme vid sin port. Fru Lindh tvärstannade och uppgef ett lätt utrop. Hvad var detta?

— Ah, min Gud! utbrast hon — nu har han tagit ifrån oss det världsdiagnosus!

— Det var samnt. På solsidan, åt hvilken den lilla villans flesta fönster vette, hade uppstått ett högt plank cirka tre eller fyra meter från väggen, där grosshandlaren mark vidtog. Detta plank räckte högt öfver fönstern och var märkt till färgen. Den sidan, som stände mot Petterqvistska tomtens, var däremot ljusgrön, det var synbarligen mening att kläda den med slingerväxter.

Fru Lindh började gråta. Äfven mannen blef helt häpen. När de kommo in genom sin port, bebunno de sig i en skugga så djup att den nästan liknade skymning. Blandade af solljusets därute, tyckte de i första ögonblicket att deras rum vore helt och hållet mörka.

Färgen steg upp på grosshandlaren kinner.

— Jag är en affärsman, herr Lindh, jag har inte det ringaste med "Petterqvists magdekokt" att göra.

— Jaså! inte! ja, ni har i alla fall råd att betala min villa, om ni vill ha den. I annat fall bor jag kvar — det hälet!

När herr Petterqvist gick hem, var han ond. Icke ens äsynen af det ståtliga palats, som nu snart stod färdigt för hans räkning, kunde glädja och trösta honom. Han tänkte hit och dit. Han sökte i sitt sinne efter något sätt att hämnas på Lindh för hans "oginhet".

När fru Petterqvist fick del af sin mans bekymmer, utbrast hon: — Ah — tvista inte med så tarligt folk! Ge karlen sina tiotusen, så bli vi kvitt hela patrasket. Hvad betyder några tusen mer eller mindre! Fru Petterqvist hade tillfört boet ganska många pengar, hon var vid sitt giftermål enka efter en rik slaktare, och hon försunnade aldrig att låta sin andra herre och man veta att hon senterade satsen: "Richesse oblige".

— Nej, sade herr Petterqvist bestämdt. Så stort värde måste en man i min ställning sätta på sig själf, att man står för sitt ämbud! Jag skall nog finna på ett sätt att göra urmakaren mjuk.

— Ah, lilla hustru, utbrast nu fröken Emmelina, enda dottern nys hemkommen från en schweizerpension och litet främmande i det posiga hemmet, ah, farsgubbe, du får inte hitta på något elakt, som inte anstår en gentleman!

— Men var var vid dåligt humor och mullande något om "kycklingar, som vilja lära hönan att värpa". Han visste nog själf hvad han skulle göra.

— Det hade varit bättre att du tagit sex tusen, sade fru Lindh till sin man. Här blir numera intet annat än obehag. Jag står inte ut med detta eviga ringande i telefon — alltid när jag kommer för att svara, så är det Petterqvist, som vill "språka med Lindh själf".

— Må vara! Men vi böra ta saken lugnt. Låt oss resa bort en liten tid, mellan stormen går öfver. Du ville ju så gärna att vi skulle besöka vår gifta dotter. Nu är jag villig därtill.

Den gamla fru började stråla af glädje. Ett besök hos dottern i Stockholm hade varit hennes högsta önskemål under årat. Följande morgon då grosshandlaren Petterqvist åter ringde upp Lindhs telefon och bad att få "ett sista, afgörande samtal", svarade herr Lindh själf helt kort och godt, att nu hade han inte tid — han skulle just göra sig färdig och resa bort på en månad. Grosshandlaren ringde af en häftig salva rätt in i orat på herr Lindh. Den lilla urreparationsverkstaden stängdes och det gamla paret begaf sig ästad på sin resa. Men grosshandlaren Petterqvist stod arg vid sin telefon och gaf sin verkstadschef en order.

Efter jämt en månad kom det gamla paret tillbaka. På vägen från stationen samtalande de om att nu vore troligen Petterqvists stortade hus på granntomten komplett färdigt.

Solen sken, det var en klar och härlig dag. Redan på långt avstånd sågo de grosshandlaren stenvilla med dess ljusa färger glänsa i solskenet. Den såg ut nästan som ett litet slott och dominerade äfven alla de öfriga husen i staden.

Men — — — Nu vore de framme vid sin port. Fru Lindh tvärstannade och uppgef ett lätt utrop. Hvad var detta?

— Ah, min Gud! utbrast hon — nu har han tagit ifrån oss det världsdiagnosus!

— Det var samnt. På solsidan, åt hvilken den lilla villans flesta fönster vette, hade uppstått ett högt plank cirka tre eller fyra meter från väggen, där grosshandlaren mark vidtog. Detta plank räckte högt öfver fönstern och var märkt till färgen. Den sidan, som stände mot Petterqvistska tomtens, var däremot ljusgrön, det var synbarligen mening att kläda den med slingerväxter.

Fru Lindh började gråta. Äfven mannen blef helt häpen. När de kommo in genom sin port, bebunno de sig i en skugga så djup att den nästan liknade skymning. Blandade af solljusets därute, tyckte de i första ögonblicket att deras rum vore helt och hållet mörka.

Färgen steg upp på grosshandlaren kinner.

— Jag är en affärsman, herr Lindh, jag har inte det ringaste med "Petterqvists magdekokt" att göra.

— Jaså! inte! ja, ni har i alla fall råd att betala min villa, om ni vill ha den. I annat fall bor jag kvar — det hälet!

När herr Petterqvist gick hem, var han ond. Icke ens äsynen af det ståtliga palats, som nu snart stod färdigt för hans räkning, kunde glädja och trösta honom. Han tänkte hit och dit. Han sökte i sitt sinne efter något sätt att hämnas på Lindh för hans "oginhet".

mästare, som å sin husbondes vägnar anmälde att "herr grosshandlaren fått veta att herrskapet var hemkommet, och frågade nu för sista gång om de ville antaga hans anbud för villan".

Men gubben Lindh svarade endast ett barskt nej, och ringde af. Han hade alltså icke mola ett ord till sin hustru. Hon kunde ej inse annat än att grosshandlaren måste få sin vilja fram, ty att för framtiden bo i ständigt mörker vore otänkbart och att vara störd i ständigt krig med en mäktig granne, var också ytterst obehagligt.

Lindh medgaf att Petterqvist skulle få vilja, men han måste först punga ut med de tio tusen, och det skulle han säkert också till sist göra. Och så gick han in i sin lilla verkstad, som låg åt gatan och satte sig ned at fundera. Urreparationen gaf ej så mycket numera, gubbens ögon voro för klena för det fina arbetet. Han hade tänkt på att förvandla verkstaden till butik och försöka sig som småhandlare, men nu var ju allt som omvältadt.

Plötsligt, som han satt där, fick han en idé, som kom honom som en åska. Han reste sig genast för att gå ut och tala med sin hustru därom — men strax häjdlade han sig, han borde behålla det för sig så länge.

Följande dag var Lindh ute i god tid på morgonen och tog det olycksbringande planket i skräskådan. Han hörde röster på andra sidan och fann snart att en trädgårdsmästare där var i färd med att plantera o. gruppera långa fevor af Bryonia, som skulle dekorera planket. Han hörde äfven talas om en fäst, som skulle hållas nästa vecka. Då rösterna tystnade, gick han äfven på andra sidan för att taga den i betraktande.

Då mötte han två elegant klädda damer en ung och en äldre, hvilka voro så lika hvarandra att man genast antog dem vara mor och dotter.

Lind tog af sig hatten och bugade sig höfligt. Han hade ej sett fru och fröken Petterqvist, men han antog att det var de.

Den äldre damen såg kallt på honom och hälsade med ögonlock. Den yngre nickade däremot helt familjär och sade:

— God morgon — det är ju herr Lindh!

— Ja, och jag förstår att jag har äran tala med damerna Petterqvist, sade Lindh höfligt. När han märkte den äldre blick fäst på sig, sade han litet irriterad:

— Mitt herrskap, ni ha stängt in mig i en låda, ni! Min hustru ser inte ens att koka vår middagsmat utan att lampan är tänd.

Fru Petterqvist svarade, som om hon skulle vara elegant.

— Ja, herr Lindh, envar är sig själf närmast, vi måste få vårt område ordnat tills vi skola se våra vänner hos oss. Och vi hade hjälpt er ett vackert pris för den där kaken — ett mer vackert pris! När ni ej antog det, så kunde vi verkligen inte hjälpa det!

Härvänd vände sig fru Petterqvist otätligt om för att gifva trädgårdsmästaren några anvisningar.

— Ja, det är väl så, inföll Lindh, att när de rika önskar att de fattiga ska flytta, så måste väl de fattiga följa sig. Och grosshandlaren Petterqvist är en stor man, jag vet det. Goda idéer har han också — denna utmärkta magdekokt.....

Fru Petterqvist rodnade ända upp till det val friserade håret.

— Hvar pratar ni, herr Lindh! sade hon hvasvt. Min man är grosshandlare, han har inte det minsta med någon magdekokt att göra. Det är bra obehagligt att det ska vara samma namn! Det är en förolämpning....

Härvänd vände hon sig hastigt om och gick, synbarligen mycket onödig. Unga fröken stod kvar, hon såg road ut. Gubben Lindh gaf henne en förvärdad, frågande blick.

— Herr Lindh, ni vet kanske inte om det, sade fröken småleende, men saken är den, att vi tala inte om magdekokt i vår familj!

— Ah, inte? sade gubben, men är det inte en bra dekokt?

— Jo, för all del, det tror jag visst, det! Fastän lyckligtvis har jag aldrig behövt begagna den. Men far och mor kunna på inga viskor tala den där dekokten. De tyckte inte att — att den..... hon sökte efter ett ord.

(Slutas i nästa nummer.)

ALL SKINS FAIL IN A DRY TIME THE SIGN OF THE FISH NEVER FAILS IN A WET TIME.

Remember this when you buy Wet Weather Clothing and look for the name TOWER on the buttons. This sign and this name have stood for the BEST during sixty-seven years of increasing sales.

If your dealer will not supply you write for free catalogue of black or yellow water-proof oiled coats, slickers, suits, hats and horse goods for all kinds of wet work.

A. J. TOWER CO., THE WETWEATHER CO., BOSTON, MASS., U. S. A. SIGES TOWER CANADIAN CO., TORONTO, CAN.

Kom alltid ihåg att öfverlämna denna med varumärkt Towers Fish Brand ständigt göra ett till alla värder. Själsägare försäkra "Towers". Märket och detta namn har varit i ropet under ett stort antal åren sedan dess upptäckelse. Om er handlande ej har denna vara, så skriv efter till katalogen och gilla värder till öfverlämna. Slickers, kläder, hattar, skor, byxor, kappor och alla slags varor utsädda för vitt värder.

Ryt fra Danmark.

Flödeleda til Tøft. Løn d. Fra Høleba Station via Volland ofaar nu daglig med Åften-togene over 5000 Rand Fløde til Tøftland.

En god Advance. Cirkulardirektør Bektoen ligger i sin Tid 80,000 kr. i Grundarens langs Odense Kanal. Den fikste for 40 Fre. pr. kv. Åren, og nu er Bænden fikste til 2½ kr. pr. Åren. Det er lægt med Øverint, som faaledes for sitte ind.

Ærlige Vandmænd til Udbylling. Til den nye Udbylling og Jærlesluet i Ørens i Sommer er der allerede anmeldt mange Øjere. Selv fra Udlandet foretager der Anmeldelser. Søaledes har en Del fine Vandmænd, vistnok 40, beklundet at betage Udbyllingen. De vil samtlige benytte Lejligheden til at se sig om i Jylland, og bl. a. vil de oftafne Besøg på Birkedal for at se Ødeløstøets Planteager, Jærkulturnen og Vandingsanlæg.

Synden straffes og Lyden belønnes. For nogen Tid siden flegtede en tidligere straffet Perlon fra Nattigaarden i Randers. Efter at han i flere Dage havde vandret rundt i Egen og faaet sit Tøj bukket, vovede han sig igjen til Randers. Han gif sig i en Lejlighed i Steiergade, hvor han fik 136 kr. og forfæjellige Gentjeneste. Under Tøjet tog at pantlætte disse, til en Skærverind Mistanke til Lyren, og han blev onholdt. Han er nu idømt i Mars Forberedningsarbejde, medens Skærverinden fik en Turcc ubetalt af Politifæsen.

En ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Den ubeldige Strage. En yngre Mand i Søling løjrede forleden en Sog i So og i Svigerladers Næghed, men det syntes Svigerladeren ikke om. Resultatet blev, at det gif over til Søandrigeligheder. Til Søl for Svigerladeren var der en Svigerind No. 2 til Sæde, og de to so i Søandrigeligheder. Den yngre Mand fik, tog han Kampen op for dem og tog sin Sønder under Behandling. Der vandede til ham af So god en Mening, at han efter Kampens Slutning maatte løse Løge. Han havde faaet det ene Ere næsten öfret famdig med, at han fik flere Rationer i Anfægt.

Guld paa Gården.

Forleden havde Velner Thor Christensen paa Tøftbill ved Høllinger laant en Sæddaffer af Percelest D. Nielsen paa Rurup Vedder. En Afteen fandt Eieren paa en af Sædens Tænder en Guldring, som bar Navnet A. D. Jacobien og Datoen 31-8-99. Denne Ring maatte formodes at være vandret med Sæddaffer fra Høllinger og er nu öfret kommen for Dagens Led.

S. C. Anderien og Rearene i det indlige Afrif. S. C. En ung Mand fra Aalborg, Dr. Vautherborn — Søn af Aalborg Stiftsbibliotekets ældste Bøfter — der i mange Aar har været Bøstingepinjester i det indlige Afrifa, har öfvertat af Far af S. C. Anderiens Överfor paa Sæhede-Regenss Sprog. Dr. Vautherborn har den Hørselsje af sit Arbejde, at Rearene ligetom "andre Bøer" ler hjerteligt ved at høre Reventorien.

Danmarks burtigste To. Efter en en Aftæring, som er troadt i Strøit Lige Voi, er Rearene-Prestegods høitliget mellem Høllinger og Sæhede bleven forøget faaledes, at den 110 3/3 Kilometer (143-4 Mil) længe Strækning nu skal tilbegædes i 11 Minutter fortere Tid end tidligere. Naar Denning toget til de enkelte Strækninger, i Gfs. Høllinger — Aftæring — Sæhede der der fæstes med fuld Aart, bliver det en Gjennemstrømsighed af ca. 10 danske Mil (47 engelske Mil) i Timen. Denne Dørlighed naaes ifte af ret mange Tog paa det europæiske Fastland.

Valeren Thorsvald Riis død. Danmarks dagtellige Landfrømler, Thorsvald Riis er d. 11. Maj

Rent och oforfalskad är BLUE RIBBON BAKING POWDER. Följ Bruksanvisningen. 25c. pr skålpund. Besök våra premium-rum. 87 King St., Winnipeg.

Se ej på dcta om ni önskar förbättra ert ställning. Jag kan sälja er några nya, korv, blå större och mindre boningshus med \$100000 koolar... HERMAN M. JOHNSON, Skandinavisk Landagent, hor Newall & Co. 703 MAIN ST., WINNIPEG

Kemisk Tvätt. Alla sorters YLLE- och SIDENKLÄDER rengöras och prässas. Miss M. Carlsson, 443 McDermott St. Winnipeg.

HELLO, BOYS! \$75 per Acre. 5-tedel kontant, därefter i 5-tedel per år. Nära intill pårväg. E. PETERSON & CO., Room 33, Merchants Block, WINNIPEG, MAN.

SLUTADE MED ALLA ANDRA. "Jag slutade med alla liniment utom Nerviline, emedan jag fått Nerviline vara det kvickaste och lädiga smärtat, skriver E. S. Benton i St. John's. Om mina barn blifva hessa eller sjuka, botar Nerviline dem."

ROYAL CROWN SOAP. Hårt och mjukt Vatten. Spar omslagen för premiu m. The ROYAL CROWN SOAP Co., Ltd., WINNIPEG.

XX-klubben har för midsommandagen hyrt Elm Park för att där afhölla sin midsommaruttykt. Se vidare annonser. Om ni skall tapetsera och försöka edra bostäder invändigt, besök J. Mattsons tapethandel, 347 Pacific ave. Pastor C. O. Hofstrand, förut bosatt i Nya Stockholm, har slagit sig ned i Winnipeg för att idka literära studier.

Skandinavisk Midsommar Fest. Anordnas af XX-klubben i ELM PARK. Midsommandagen den 24 juni kl. 2 e.m. enligt följande program: 1. Hälsningstal. 2. Sång (Solo). 3. Bygdemålshistorier. 4. Kuplett af Pelle B. Paus.

Malmö Boarding-hus. Skandinaviskt Boarding-hus har under tecknad öppnats å 287 GWENDOLINE Str. God mat och logis tillhandahålls. "Meal ticket" \$1.25. Högaktningsfullt, M. PERSSON.

Land i gamla Sverige. LAND I GAMLA SVERIGE! 1 Västergötland, nära gränsen af Småland och Halland, komma i sommar landegendomarne KATARP, KALFSJÖHOLM och FRAMNAS, alla belägna i Kalfsjöcken och Linds härad, att säljas i små delar. Öfriad jord säljes där för olika pris, från 10 änd till 100 dollars per acre.

Svagdricka. brygd på ren malt och utan skadliga tillsatser. Denna maltdryck besitter mycket låg alkoholhalt, samt betingar ett skapligt pris. Beställ antingen från utköraren eller per telefon.

Bensons Bryggeri. Louis-bridgen P. O. Svenska Cafeet. rekommendors. 330 LOGAN AVE., Midt för Gustafsons Groceri-affär. Sweden.

THE BLUE STORE, 432 MAIN STREET, OPP. POST OFFICE. Edert eget stora intresse just här och nu, tt gö äg Dolls! Hatta Goss-Kostymer, Herr-Ekpering mm Alla priser NEDSATTA Kom in och se sjelf. NYA COVERT ROCKAR, prof 34 till 38, värda \$10, \$14 \$16 för \$5.10. De där fina BRITANNIA-TILLE, dockjortsårgårde och mörkgrå RAGLANETTER, värd aester regeln \$12, \$15 och \$16 för ... 6.00. Prätigaste SKOTSK och ENGLISK TWEED, regutåta, VÄR ÖFVERROCKAR, ENGELSKT S-ITT i bröst och axlar, värderade upp till \$20 för ... 7.50. Byxor. De nyaste säson ni ser, hade ännu icke blifvit afsälda från fabriken. Inga gamla förlegade, inga gamla moden, - allt nytt. BYXOR VÄRDA \$3 För 1.50 BYXOR VÄRDA \$4 För 2.00

VED uppkopes vagnslaster till högsta gällande priser. Tillskrif OLEO, IMONSON. Vykort och Souvenir. Öfver Winnipeg. Elegantaste i marknaden. Vykort, 35 cents per dusi, 3 för 10 cents. Souvenirer (fot. vyer), 25 cents per exemplar.

KOBOLDS SLAGTERI. Ni kan vara öfvertygad, att vi alltid ha de bästa; fisk, bologne, frankfurter, samt tysk blod- och lavv-korff. Det är best ni försöker dem i dag. Kobold & Co. CITY MARKET. Dominion Teater. PORTAGE AVE. EAST, (nära Main Street.) Familje teater. Matiner dagligen, undantagenes måndagar, kl. half tre. Priser: 0 och 25 cents.

Dr. A. W. Peterson. Skandinavisk Tandläkare 620 1/2 Main St., Winnipeg. Hörnet af Logan. Första klass arbeta garanteras. Tänder utdragas smärtfritt. OBS! Mottagningsstimmar äfven Tisdags, Torsdags- och Lördagsaftnarna. Telefon 135.

Köttffindel. Alla slags färskta och salta köttorter samt öfriga matvaror, såsom olika slags svenskt kött, fisk, mör, ägg och grönsaker, svenskt bröd, m. m. OLSON and CO., 436 Henry Ave., Winnipeg.

FinMatsservering. ARGYLE. Den skandinaviska restaurationen 211 PACIFIC ST. samt GEORGE'S RESTAURANT 221 LOGAN AVE. (öppen dag och natt) äro eftersökta af alla som önska en smaklig MÅLTID för moderat pris.

Byggnads Virke!! BYGGNADSVIRKE i alla dimensioner, TAKSPÄN, LATHE, BYGGNADSPAPPER, FÖNSTER och DÖRRAR i olika storlekar på lager såväl i furu som ek, LISTVERK, pressade EKLISTER och ORNAMENTER i modärnaste mönster, SVARFNING, öftrigt allt slags SNICKERIARBETE för inredning af hus. Tapeter. Ett stort lager af bästa och modärnaste TAPETER i stort urval samt till lägsta möjliga pris i vår nyöppnade tapethandel. BURLAP i olika kvaliteter och färger. GLAS. Säsom FÖNSTERGLAS, FÄRGADT GLAS, "LEAD LIGHTS", BEVELLED PLATE, i alla storlekar, SPEGELGLAS m. m.

KÖP Lejon Kaffe. Bästa KAFFE i marknaden, Serveras å X X Cafe. Till salu endast hos GUSTAFSON & CO. 335 LOGAN AVENUE, WINNIPEG. Phone 294

Använd Färg och Spar Penningar. God färg skyddar mot förfall. Det är bättre låta bli att brandförsäkra än församma att låta måla. Det är många hus som aldrig brinna, men hvarje hus, som icke är skyddadt genom färg, kommer med säkerhet att förfalla. Stephens Mixed Paints. äro ekonomiska, vackra och varaktiga. De förnämsta järnhandlande sälja dem. TILLVERKAS AF G. F. STEPHENS, & CO., Limited FÄRGHANDLARE.

The Royal Furniture Co. Bosättnings Magasin. Vårt stora och utvalda lager af alla slags artiklar, som tillhör möblering af ett hem, är väl värdt att tåpa i betraktande. I unga, som funderer på att sätta bo, i ären välkomna att göra edert urval bland våra varor. I, som ännu öka edert möbelslag, äro len finna, att i fråga om varans kvalitet och pris vi ej öfverträffas af någon firma i staden. Gynnsammaste afbetalningsvillkor. Besök oss, innan ni går annorstädes. The Royal Furniture Co. Ltd. 228 MAIN ST., WINNIPEG.